Rok I.

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

Nr. 1. Warszawa, z dnia 30 września 1932 r.

TREŚĆ:

Ustawy i rozporządzenia:

Okólniki i pisma okólne:

Dział nieurzędowy:

1.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 11 lipca 1932 r.

o unormowaniu właściwości władz i trybu postępowania w zakresie administracji rolnictwa i reform rolnych.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji oraz art. 1 lit. b) ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 165) postanawiam co następuje:

Izby rolnicze.

Art. 1. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o izbach rolniczych (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 385) wprowadza się następujące zmiany:

1) ust. 2 art. 4 otrzymuje brzmienie następujące:

„Statut nadaje izbie rolniczej przy jej utworzeniu Minister Rolnictwa i Reform Rolnych. Minister Rolnictwa i Reform Rolnych postanawia również o każdej zmianie statutu na podstawie uchwały rady izby"

2) w art. 6 ust. 2 wyrazy: „za zgodą Ministra Rolnictwa" zastępuje się wyrazami: „za zgodą wojewody";

3) w art. 22 ust. 1 wyrazy: „Ministra Rolnictwa" zastępuje się wyrazem: „wojewodę";

4) w art. 28 w ust. 4 wyrazy: „Minister Rolnictwa na wniosek wojewody, zgłoszony" zastępuje się wyrazem: „wojewoda" oraz w ust. 5 wyrazy: „Ministra Rolnictwa" zastępuje się wyrazem: „wojewody";

5) w art. 33 w ust. 3 wyrazy: „Minister Rolnictwa na wniosek wojewody, zgłoszony" zastępuje się wyrazem: „wojewoda" i w ust. 4 wyrazy: „Ministra Rolnictwa" zastępuje się wyrazem: „wojewody";

6) w art. 35 w ust. 1 wyrazy: „w terminie wyznaczonym przez Ministra Rolnictwa" zastępuje się wyrazami „w terminie wyznaczonym przez wojewodę";

7) w art. 56 wyrazy: „Rada Ministrów na wniosek Ministra Rolnictwa zgłoszony w porozumieniu z Ministrem Reform Rolnych" zastępuje się wyrazami: „Minister Rolnictwa i Reform Rolnych";

8) po art. 56 dodaje się nowy art. 56a treści następującej:

„Art. 56a. Uprawnienia zawarte w art. 13 ust. 4, art. 36 ust. 4 w odniesieniu do uchwał wymienionych w pkt. c) tegoż artykułu, w art. 47 ust. 1 i w art. 49 ust. 2 Minister Rolnictwa i Reform Rolnych może przelać na wojewodów".

Ochrona kultury rolnej.

Art. 2. W ustawie z dnia 22 marca 1888 r. o ochronie ptaków (Dz. Ustaw Rzeszy str. 111), zmienionej ustawą z dnia 30 maja 1908 r. (Dz. Ust. Rzeszy str. 317) wprowadza się zmiany następujące:

1) w § 2 ustęp ostatni otrzymuje brzmienie:

„Minister Rolnictwa i Reform Rolnych może zabronić jeszcze innych, określonych sposobów łowienia, jak również łowienia przy pomocy urządzeń umożliwiających masowe tępienie ptaków";

2) w § 3 ustępowi ostatniemu nadaje się brzmienie:

„Minister Rolnictwa i Reform Rolnych może zabronić łowienia i zabijania określonych rodzajów ptaków, tudzież wystawiania ich na sprzedaż i sprzedaży także poza czasem oznaczonym w ust. 1, a mianowicie na stałe i na całym obszarze Państwa, albo w pewnych okresach czasu lub na pewnych obszarach Państwa";

3) w § 5 dwa ostatnie ustępy otrzymują brzmienie:

„Minister Rolnictwa i Reform Rolnych oznacza bliżej warunki, pod któremi dopuszcza się wyjątki przewidziane w ust. 2 i 3.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych może dla określonych obszarów Państwa zezwolić na ogólny wyjątek od przepisu § 2 pkt. a)".

Art. 3. Do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 listopada 1927 r. o zwalczaniu chorób roślin oraz o tępieniu chwastów i szkodników roślin (Dz. U. R. P. Nr. 108, poz. 922) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 końcowe wyrazy: „Ministra Rolnictwa" zastępuje się wyrazami: „wydawanych stosownie do art. 3 rozporządzenia niniejszego";

2) w art. 3 dodaje się po ustępie końcowym ustęp nowy, następującej treści:

„Minister Rolnictwa i Reform Rolnych może w drodze rozporządzenia upoważniać wojewodów do określania po wysłuchaniu opinii właściwej izby rolniczej, a w razie

braku izby rolniczej organizacji społeczno-rolniczej — w drodze rozporządzeń, z uwzględnieniem postanowień zawartych w rozporządzeniu niniejszem, sposobu zwalczania, oznaczonych przez Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych chorób roślin oraz tępienia oznaczonych przez niego chwastów i szkodników roślin środkami wymienionemi w pkt. 4 — 13, w granicach w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych określonych".

Leśnictwo i łowiectwo.

Art. 4. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 czerwca 1927 r. o zagospodarowaniu lasów niestanowiących własności Państwa (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 504) w brzmieniu, ustalonem rozporządzeniami Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 sierpnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 74, poz. 641) i z dnia 24 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 179), wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 25 ust. 2 otrzymuje następujące brzmienie:
„Nadto do zakresu działania starosty należą:
a) sprawy zmiany rodzaju użytkowania gruntów leśnych w lasach o obszarze mniejszym, niż 50 ha (art. 2 i 3),
b) sprawy zalesiania gruntów leśnych (art. 4 — 6),
c) uznawanie sztucznie zalesionych gruntów za od-odpowiadające warunkom, przewidzianym dla zwolnienia tych gruntów od podatku (art. 7),
d) zatwierdzanie (art. 10) planów urządzenia gospodarstwa leśnego lub programów gospodarczych dla obciążonych służebnościami lasów, których powierzchnia nie przekracza 50 ha, oraz tych lasów nieobciążonych służebnościami, których wielkość określa Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w wykonaniu art. 9 rozporządzenia niniejszego,
e) sprawy użytkowania lasów (art. 11) niezależnie od ich obszaru do czasu zatwierdzenia planów urządzenia gospodarstwa leśnego lub programów gospodarczych tych lasów,
f) wydawanie zarządzeń o wstrzymaniu użytkowania lasów w przypadkach, wymienionych w art. 13 niniejszego rozporządzenia,
g) zezwalanie na pasanie inwentarza w przypadkach, przewidzianych w art. 17 niniejszego rozporządzenia,

h) wydawanie zarządzeń o stosowaniu w lasach środków ochronnych przeciwko szkodliwym owadom leśnym, jak również stosowanie tych środków (art. 18),

i) na obszarze działania ustawy o organizacji ziemskiej włościan (Zb. pr. ces. ros. tom. IX osob. dod. ks. IX wyd. 1913 r.);

1) w stosunku do obciążonych służebnościami lasów bez względu na ich powierzchnię sprawy, dotyczące wprowadzania w wykonanie zatwierdzonych planów urządzenia gospodarstwa leśnego (art. 174 — 177) oraz wydawania decyzji o wstrzymaniu cięć (art. 179),

2) w stosunku do obciążonych służebnościami lasów, których obszar nie przekracza 50 ha, sprawdzanie planów gospodarstwa leśnego (art. 162, 163), przedstawianie ich sądowi (art. 172) oraz zezwalanie na nieprzewidziane w planie usunięcie z lasu drzew uszkodzonych oraz na zmianę porządku użytkowania (art. 180),

j) na obszarze działania ustawy lasowej z dnia 3 grudnia 1852 r. (Dz. u. p. austr. Nr. 250) wydawanie orzeczeń, zarządzeń luz zezwoleń, opartych na przepisach ust. 3 § 9, §§ 10 — 18, 21, 24, 25, ust. 1 § 26, ust. 2 § 52 i § 68 oraz wykonywanie czynności, wynikających z postanowień ust. 3 § 52 i §§ 74 — 76 tej ustawy";

2) art. 26 otrzymuje brzmienie następujące:
„Art. 26. Do zakresu działania wojewody należą:

a) sprawy zmiany rodzaju użytkowania gruntów leśnych w lasach o obszarze większym niż 50 ha (art. 2 i 3);

b) zatwierdzanie planów urządzenia gospodarstwa leśnego lub programów gospodarczych (art. 10) w lasach obciążonych służebnościami, których obszar przekracza 50 ha oraz w tych lasach nieobciążonych służebnościami, których obszar przekracza wielkość, określoną przez Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych w wykonaniu postanowień art. 9 niniejszego rozporządzenia;

c) uznawanie lasów za ochronne, odejmowanie im tego charakteru oraz wydawanie zarządzeń co do stosowania szczególnych przepisów o zagospodarowaniu lasów ochronnych (art. 19 — 21);

d) na obszarze działania ustawy o organizacji ziemskiej włościan (Zb. pr. ces. ros. tom IX osob. dod. ks. IX wyd. 1913 r.) wydawanie w stosunku do obciążonych służebnościami lasów, których powierzchnia przekracza 50 ha, decyzji w sprawach wymienionych w art. 25 pkt. i) ust. 2 niniejszego rozporządzenia;

e) na obszarze działania ustawy lasowej z dnia 3 grudnia 1852 r. (Dz. u. p. austr. Nr. 250) wydawanie orzeczeń, zarządzeń lub zezwoleń, opartych na przepisach ust. 1 § 9 i ust. 2 § 26 tej ustawy";

3) art. 33 otrzymuje następujące brzmienie:

„Art. 33. Doręczenia i wezwania osób interesowanych w sprawach lasów obciążonych służebnościami mogą być uskuteczniane przez zawiadomienie na piśmie zarządu gminy, właściwej dla miejsca ich zamieszkania, który treść otrzymanego doręczenia lub wezwania poda do wiadomości tych osób w sposób przyjęty w danej miejscowości";

4) art. 35 otrzymuje następujące brzmienie:

„Art. 35. Decyzje o uznaniu lasu za ochronny z powodu wymienionego w pkt. d art. 19 niniejszego rozporządzenia są ostateczne";

5) skreśla się artykuły 28, 29, 30, 31, 32, 34, 36, 37 i 50;

6) w art. 57 wprowadza się następujące zmiany:

a) w pkt. a) w art. 143 ustawy o organizacji ziemskiej włościan wyraz: „wojewodę" zastępuje się wyrazem: „starostę" oraz w art. 172 i 180 ust. 1 tejże ustawy wyraz: „wojewoda" zastępuje się wyrazami: „starosta w odniesieniu do lasów, których powierzchnia nie przekracza 50 ha, wojewoda zaś w odniesieniu do lasów ponad 50 ha" oraz w art. 180 ust. 2 tejże ustawy wyraz: „wojewoda" zastępuje się wyrazami: „władza wymieniona w ustępie poprzednim";

b) pkt. c) otrzymuje następujące brzmienie:

„W ustawie o organizacji ziemskiej włościan (Zb. pr. ces. ros. tom IX osob. dod. ks. IX wyd. 1913 r.).

1) przez Komitety ochrony lasów, wymienione w art. 145 i 186, przez Zarząd Gubernjalny do spraw włościańskich, wymieniony w art. 179, — należy rozumieć wojewodę,

2) przez Komisarza, wymienionego w art. art. 174, 175, 176 i 179, należy rozumieć starostę,

3) przez Zarząd Gubernjalny do spraw włościańskich, wymieniony w art. 154, oraz Komisarza, wymienionego w art. art. 160, 162 i 163, należy rozumieć w odniesieniu do lasów, których powierzchnia nie przekracza 50 ha, — starostę, w odniesieniu zaś do lasów ponad 50 ha — wojewodę".

Art. 5. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitj z dnia 3 grudnia 1927 r. o prawie łowieckiem (Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 934) wprowadza się następujące zmiany:

1) ust. 4 art. 32 otrzymuje następujące brzmienie:

„Wojewoda może wydać kartę łowiecką cudzoziemcowi bez poręczenia obywatela polskiego";

2) w ust. 2 art. 41 wyraz: „trzecim" zastępuje się wyrazem: „czwartym";

3) art. 51 otrzymuje następujące brzmienie:

„Art. 51. Minister Rolnictwa i Reform Rolnych może w drodze rozporządzenia na oznaczony w niem okres czasu na obszarze całego Państwa lub jego części:

a) rozszerzać czas ochronny dla zwierząt wymienionych w art. 49,
b) zabraniać całkowicie polowania na niektóre ze zwierząt wymienionych w art. 49,
c) wprowadzać czas ochronny dla dzików, niedźwiedzi, rysi, żbików, lisów, kun leśnych (tumaków), norek i orłów,
d) wprowadzać czas ochronny dla zwierząt uznanych za łowne stosownie do ustępu ostatniego art. 1,
e) zezwalać na polowanie na zwierzęta wymienione w art. 48 z wyjątkiem żubra i bobra.

Nadto Minister Rolnictwa i Reform Rolnych może zezwalać na używanie środków zakazanych w art. 41 w celu zwalczania zwierząt wymienionych w art. 50.

Uprawnienia zawarte w artykule niniejszym Minister Rolnictwa i Reform Rolnych może przekazywać w drodze rozporządzenia wojewodom.

Wojewoda może zezwalać w każdym czasie na odstrzał i łowienie środkami nieraniącemi dla celów hodowlanych i naukowych zwierząt wymienionych w art. 48, z wyjątkiem żubra i bobra oraz zwierząt wymienionych w art. 49. Przepis ten nie ma zastosowania do obszarów własnych Państwa, na których zezwolenie na odstrzał i łowienie środkami nieraniącemi wydaje Minister Rolnictwa i Reform Rolnych";

4) w art. 72 ust. 1 wyraz: „wojewoda" zastępuje się wyrazem: „starosta".

Hodowla zwierząt.

Art. 6. Do ustawy z dnia 28 października 1925 r. o nadzorze państwowym nad buhajami (Dz. U. R. P. Nr. 121, poz. 868) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 ust. 4 skreśla się wyrazy: „Liczbę komisyj, teren ich działania", a po tym ustępie dodaje się nowy ustęp treści następującej:

„Wojewoda określa teren działania poszczególnych komisyj";

2) w art. 10 dodaje się ustęp drugi o brzmieniu następującem:

„Powyższe uprawnienie może Minister Rolnictwa i Reform Rolnych przekazać wojewodom, którzy rozporządzenia swe ogłaszać będą w Dzienniku Wojewódzkim"; ,

3) w art. 11 w zdaniu pierwszym po wyrazie: „terytorjalnego" przecinek zastępuje się kropką i skreśla się następujące wyrazy: „powziętego po zasięgnięciu opinji rad gminnych wszystkich gmin, na których obszarze zamierzone jest wprowadzenie w życie postanowień ustawy."; na końcu tegoż artykułu dodaje się ustęp drugi o następującem brzmieniu:

„Uprawnienie zawarte w niniejszym artykule może Minister Rolnictwa i Reform Rolnych przekazać wojewodom, którzy rozporządzenia swe ogłaszać będą w Dzienniku Wojewódzkim".

Ar. 7. Ustęp końcowy art. 4 ustawy z dnia 23 marca 1929 r. o opłatach od ogierów nieposiadających świadectw uznania (Dz. U. R. P. Nr. 24, poz. 247) w brzmieniu zmienionem ustawą z dnia 21 marca 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 339) otrzymuje brzmienie następujące:

„Poświadczenia te wydawać będzie powiatowa władza administracji ogólnej, właściwa dla miejsca odbywa-

nia prób koni, na podstawie zaświadczeń, wydawanych przez instytucje urządzające te próby".

Weterynarja.

Art. 8. Do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 49 ust. 2 wyraz: „Wojewoda" zastępuje się wyrazem: „Starosta";

2) w art. 52 ust. 2 wyraz: „Wojewoda" zastępuje się wyrazem: „Starosta";

3) w art. 52 ust. 3 wyrazy: „Minister Rolnictwa zastępuje się wyrazem: „Wojewoda";

4) w art. 60 ust. 2 wyrazy: „Minister Rolnictwa" zastępuje się wyrazem: „Wojewoda", po słowie: „chorych" skreśla się spójnik „i" natomiast dodaje się wyrazy: „Minister Rolnictwa i Reform Rolnych zaś zabicie klaczy", po wyrazach: „podejrzanych o chorobę" przecinek zastępuje się średnikiem, a dalsze wyrazy: „albo też wzamian zabicia może" zastępuje się wyrazami: „wzamian zabicia można".

Art. 9. Art. 3 pkt. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o kwalifikacjach zawodowych osób, trudniących się samodzielnie kuciem koni (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 334), otrzymuje brzmienie następujące:

„2) Cywilne szkoły i kursy kucia koni, upoważnione do tego przez wojewódzką władzę administracji ogólnej,".

Scalanie gruntów.

Art. 10. Ustawa z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z 1927 r. Nr. 92, poz. 833) ulega następującym zmianom:

1) w cz. 1 art. 9 dodaje się w końcu nowe zdanie o następującem brzmieniu:

„Do zatwierdzania ugód, o których mowa wyżej, właściwym jest powiatowy urząd ziemski.";

2) w cz. 2 art. 16 wyrazy: „zgłosić wniosek o" zastępuje się wyrazem: „spowodować", a powyrazach: „reformy rolnej" skreśla się kropkę i dodaje się wyrazy: „względnie zgłosić do okręgowego urzędu ziemskiego odpowiedni wniosek.";

3) art. 17 otrzymuje brzmienie następujące:

„Art. 17. Zaprojektowany obszar scalenia (art. 16) powiatowy urząd ziemski ustala w orzeczeniu. Obszar ten może być w drodze orzeczeń powiatowego urzędu ziemskiego zwiększony lub zmniejszony.";

4) w cz. 1 art. 18 wyrazy: „okręgowego urzędu ziemskiego" zastępuje się wyrazami: „powiatowego urzędu ziemskiego" oraz wyrazy: „Ministra Reform Rolnych" zastępuje się wyrazami: „okręgowy urząd ziemski", w cz. 2 tegoż artykułu w zdaniu końcowem po wyrazie: „Zgody" dodaje się wyraz: „powiatowych"; — w cz. 2 i 3 art. 18 wyrazy: „okręgowego urzędu ziemskiego" zastępuje się wyrazami: „urzędu ziemskiego", a w cz. 3 wyraz: „właściwego" zastępuje się wyrazem: „powiatowego";

5) w cz. 1 art. 19 wyrazy: „okręgowego urzędu ziemskiego lub orzeczenia Ministra Reform Rolnych" zastępuje się wyrazami: „powiatowego urzędu ziemskiego" lub orzeczenia okręgowego urzędu ziemskiego";

6) w cz. 1 art. 21 wyrazy: „okręgowy urząd ziemski wyznacza ich z urzędu na wniosek komisarza ziemskiego" zastępuje się wyrazami: „komisarz ziemski wyznacza ich z urzędu", — w cz. 2 tegoż artykułu wyrazy: „okręgowy urząd ziemski może usunąć na wniosek komisarza ziemskiego" zastępuje się wyrazami: „komisarz ziemski może usunąć", w końcowem zdaniu tejże cz. 2 wyrazy: „okręgowy urząd ziemski" zastępuje się wyrazami: „powiatowy urząd ziemski";

7) w cz. 2 art. 22 w pkt. g) wyrazy: „podlegają na wniosek komisarza ziemskiego zatwierdzeniu przez okręgowy urząd ziemski" zastępuje się wyrazami: „podlegają zatwierdzeniu przez powiatowy urząd ziemski";

8) w cz. 2 art. 29 skreśla się wyrazy: „na wniosek komisarza ziemskiego";

9) art. 35 otrzymuje brzmienie:

Art. 35. Po dokonaniu czynności, przewidzianych w art. 33 i 34, komisarz ziemski biorąc między innemi pod uwagę opinję zebrania ogólnego (art. 33, 34) oraz liczbę uczestników wypowiadających się za przyjęciem projektu scalenia, zatwierdza projekt, wprowadza w nim zmiany, albo go odrzuca. Od orzeczenia powiatowego urzędu ziemskiego służy stronom w ciągu dni 14 od dnia doręczenia (art. 51) orzeczenia odwołanie do okręgowej

komisji ziemskiej za pośrednictwem powiatowego urzędu ziemskiego. Powiatowy urząd ziemski przesyła odwołanie wraz z protokółem zebrania ogólnego i aktami sprawy do okręgowego urzędu ziemskiego, ten zaś sprawę wnosi na posiedzenie jawne okręgowej komisji ziemskiej, która orzeka ostatecznie.";

10) art. 36 otrzymuje brzmienie:

„Art. 36. 1) Po uprawomocnieniu się orzeczenia powiatowego urzędu ziemskiego, zatwierdzającego projekt scalenia, względnie po wydaniu w tej sprawie orzeczenia przez okręgową komisję ziemską:

A) okręgowy urząd ziemski:

a) zarządza utrwalenie granic na podstawie zatwierdzonego projektu scalenia;

b) przeprowadza zatwierdzenie dowodów pomiarowych zgodnie z obowiązującemi przepisami;

B) powiatowy urząd ziemski:

a) wprowadza uczestników scalenia w posiadanie wydzielonych im gruntów;

b) ustala odpowiednie dodatkowe wpisy oraz przeprowadza ich wniesienie do tabel likwidacyjnych lub aktów nadawczych przez dołączenie do odpisów tych dokumentów, które strony przedstawią, odpisu orzeczenia, zatwierdzającego projekt scalenia, wraz z odpisem rejestru pomiarowego, oraz przez przesłanie takichże odpisów do Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych w celu dołączenia ich do oryginałów pomienionych tabel i aktów nadawczych;

c) przesyła właściwemu sądowi wniosek o uskutecznienie czynności, przewidzianych w art. 8, 40 i 45 niniejszej ustawy, oraz o skreślenie ostrzeżenia (adnotacji) o wdrożeniu postępowania scaleniowego (art. 18); do wniosku dołączony będzie odpis orzeczenia, zatwierdzającego projekt scalenia wraz z odrysem zatwierdzonego planu scalenia;

d) rozwiązuje rady uczestników scalenia;

e) ogłasza zamknięcie postępowania scaleniowego.

2) Dokonanie czynności przewidzianej w cz. 1 punkt B) lit. a) oraz ogłoszenie zarządzenia powiatowego urzędu ziemskiego o rozwiązaniu rady uczestników scalenia, powiatowy urząd ziemski może zlecić mierniczemu, wezwanemu przez okręgowy urząd ziemski do utrwalenia granic.

Wszystkie lub niektóre czynności, przewidziane w cz. 1) p. B) lit. c) mogą być na wniosek powiatowego

urzędu ziemskiego dokonane przez funkcjonarjusza, którego wyznaczy wojewoda względnie prezes okręgowego urzędu ziemskiego z pośród podległych mu urzędników ziemskich";

11) art. 37 otrzymuje brzmienie:

„Art. 37. Postępowanie w okręgowej komisji ziemskiej w sprawie zatwierdzenia planu scalenia przy rozważaniu odwołań od orzeczenia powiatowego urzędu ziemskiego powinno być zakończone w ciągu trzech miesięcy, o ile w toku rozważania nie zajdzie protokólarnie stwierdzona konieczność przeprowadzenia lub skorygowania na gruncie prac pomiarowych.";

12) w cz. 1 i 2 art. 38 wyrazy: „orzeczenia okręgowej komisji ziemskiej" zastępuje się wyrazami: „prawomocnego orzeczenia powiatowego urzędu ziemskiego lub ostatecznego orzeczenia okręgowej komisji ziemskiej";

13) cz. 1 art. 39 uzupełnia się przez dodanie w końcu wyrazów: „Orzeczenie to jest ostateczne.";

14) w cz. 2 i 4 art. 41, w art. 42 i w cz. 1 art. 43 wyrazy: „okręgowej komisji ziemskiej" zastępuje się wyrazami: „powiatowego urzędu ziemskiego lub też wydania przez okręgową komisję ziemską orzeczenia ostatecznego", a w cz. 3 art. 41 wyrazy: „okręgowej komisji ziemskiej" zastępuje się wyrazami: „powiatowego urzędu ziemskiego lub też przed wydaniem przez okręgową komisję ziemską orzeczenia ostatecznego";

15) w art. 44 w zdaniu 3 wyrazy: „zatwierdzona przez okręgową komisję ziemską" zastępuje się wyrazami: „przez niego zatwierdzona";

16) w cz. 1 art. 45 wyrazy: „okręgowego urzędu ziemskiego" zastępuje się wyrazami: „powiatowego urzędu ziemskiego";

17) w cz. 1 art. 46 wyrazy: „okręgowego urzędu ziemskiego" zastępuje się wyrazami: „powiatowego urzędu ziemskiego", w cz. 4 art. 46 wyrazy: „okręgowy urząd ziemski" zastępuje się wyrazami: „powiatowy urząd ziemski";

18) w cz. 2 art. 47 wyrazy: „orzeczeniem okręgowej komisji ziemskiej" zastępuje się wyrazami: „prawomocnem orzeczeniem powiatowego urzędu ziemskiego lub ostatecznem orzeczeniem okręgowej komisji ziemskiej";

19) w cz. 2 art. 50 w pkt. a) wyrazy: „okręgowej komisji ziemskiej" zastepuje się wyrazami: „powiatowego

urzędu ziemskiego", w tejże części w pkt. b) wyrazy: „okręgowa komisja ziemska" zastępuje się wyrazami: „powiatowy urząd ziemski", w tejże części w pkt. c) wyrazy: „okręgowa komisja ziemska" zastępuje się wyrazami: „powiatowy urząd ziemski", po wyrazie: „miejscu" skreśla się wyrazy: „przez powiatowy urząd ziemski", wyrazy: „powołanych przez powiatowy urząd ziemski biegłych" zastępuje się wyrazami: „biegłych, powołanych"; w cz. 3 art. 50 wyrazy: „okręgowej komisji ziemskiej" zastępuje się wyrazami: „powiatowemu urzędowi ziemskiemu".

Art. 11. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 marca 1928 r. w sprawie zmian wprowadzonych do wykonanych na gruncie orzeczeń o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 260) ulega następującym zmianom:

1) w art. 1 wyrazy: „komisja, która wydała" zastępuje się wyrazami: „powiatowy urząd ziemski", który wydał, lub okręgowa komisja ziemska, która wydała";

2) w cz. 3 art. 2 wyrazy: „właściwa komisja ziemska" zastępuje się wyrazami: „właściwy powiatowy urząd ziemski lub właściwa okręgowa komisja ziemska";

w tejże cz. 3 art. 2 dodaje się w końcu nowy ustęp o następującem brzmieniu:

„Orzeczenia okręgowej komisji ziemskiej są ostateczne. Od orzeczeń powiatowego urzędu ziemskiego służy stronom prawo odwołania do okręgowej komisji ziemskiej w tym samym terminie i trybie, jak od orzeczeń w przedmiocie zatwierdzenia projektu scalenia".

Art. 12. Ustawa z dnia 21 marca 1931 r. o dowodach prawa własności do gruntów scalonych (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 340) ulega następującym zmianom:

1) w art. 1 wyrazy: „okręgowy urząd ziemski" zastępuje się wyrazami: „powiatowy urząd ziemski" oraz wyrazy: „okręgowego urzędu ziemskiego" zastępuje się wyrazami: „powiatowego urzędu ziemskiego";

2) w art. 2 wyrazy: „okręgowy urząd ziemski" zastępuje się wyrazami: „powiatowy urząd ziemski";

w art. 3 cz. 1) wyrazy: „okręgowy urząd ziemski zaopatrzy prawomocne orzeczenie okręgowej komisji ziemskiej lub orzeczenie Głównej Komisji Ziemskiej" — zastępuje się wyrazami: „powiatowy urząd ziemski zaopatrzy swe prawomocne orzeczenie lub orzeczenie okręgowej ko-

misji ziemskiej", a w zdaniu ostatniem cz. (1) tegoż art. wyrazy: „okręgowy urząd ziemski" zastępuje się wyrazami: „powiatowy urząd ziemski";

4) w art. 5 wyrazy: „okręgowemu urzędowi ziemskiemu" zastępuje się wyrazami: „powiatowemu urzędowi ziemskiemu".

Znoszenie służebności.

Art. 13. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 lutego 1927 r. o zniesieniu służebności w województwie kieleckiem, lubelskiem, łódzkiem, warszawskiem i w zachodniej części województwa białostockiego (Dz. U. R. P. Nr. 10, poz. 74) ulega następującym zmianom:

1) w art. 8 cz. 1 w zdaniu pierwszem skreśla się wyraz: „okręgowy";

2) części 1 i 2 art. 12 otrzymują następujące brzmienie:

„1. O ile rozporządzenie niniejsze nie stanowi inaczej orzekanie w sprawach przymusowego znoszenia służebności bądź przymusowego podziału gruntów, wspólnie użytkowanych, należy do okręgowych komisyj ziemskich, w pozostałych zaś sprawach, normowanych niniejszem rozporządzeniem, — do powiatowych urzędów ziemskich.

2. W sprawach, normowanych niniejszem rozporządzeniem, okręgowa komisja ziemska orzeka na posiedzeniach jawnych";

3) w cz. 3 art. 19 wyrazy: „komisje ziemskie" zastępuje się wyrazami: „powiatowe urzędy ziemskie lub okręgowe komisje ziemskie";

4) w cz. 1), 2) i 3) art. 20 wyrazy: „okręgowa komisja ziemska" zastępuje się wyrazami: „powiatowy urząd ziemski, a w części 2 tegoż art. wyraz: „winna" zastępuje się wyrazem: „winien";

5) art. 21 otrzymuje brzmienie:

„Art. 21. 1. W razie zgłoszenia przez osoby zainteresowane sprzeciwów, powiatowy urząd ziemski wydaje orzeczenie po przeprowadzeniu rozprawy.

2. Umowa ma być zatwierdzona w ciągu 2 miesięcy od dnia złożenia pod tym rygorem, że po upływie 2 miesięcy od dnia złożenia umowy w braku odmowy uważa się ją za zatwierdzoną.

3. Powiatowy urząd ziemski, jeżeli napotyka trudności do rozstrzygnięcia sprawy, powinien w ciągu powyższych 2 miesięcy wymienić wszystkie bez wyjątku wady przedstawionej umowy. Po usunięciu tych wad przez strony orzeczenie będzie wydane w ciągu dni 30 pod rygorem wskazanym w cz. 2.

4. Od orzeczenia powiatowego urzędu ziemskiego w przedmiocie zatwierdzenia lub odmowy zatwierdzenia umowy służy stronom prawo odwołania do okręgowej komisji ziemskiej w ciągu dni 14 od dnia doręczenia orzeczenia powiatowego urzędu ziemskiego. Odwołanie winno być wniesione na piśmie za pośrednictwem powiatowego urzędu ziemskiego. Okręgowa komisja ziemska rozstrzyga ostatecznie";

6) w cz. 2 art. 28 wyrazy: „okręgowy urząd ziemski" zastępuje się wyrazami: „powiatowy urząd ziemski";

7) w cz. 3 art. 30 wyrazy: „przez okręgową komisję ziemską" skreśla się;

8) w art. 39 w zdaniu końcowem wyrazy: „przesłania projektu do okręgowego urzędu ziemskiego" zastępuje się wyrazami: „dalszego postępowania";

9) w cz. 7 art. 44 po wyrazach: „w toku" dodaje się wyraz: „przymusowego";

10) art. 46 otrzymuje brzmienie następujące:

„Art. 46. 1. Po uprawomocnieniu się orzeczenia zatwierdzającego projekt lub umowę względnie po wydaniu ostatecznego w tej sprawie orzeczenia okręgowy urząd ziemski dokonywa następujących czynności: jeżeli wynagrodzenie nie zostało wyznaczone w gotowiźnie lub w idealnej części nieruchomości ziemskiej, zarządza sporządzenie niezbędnych dokumentów pomiarowych przy przymusowem postępowaniu; przy umownem postępowaniu w razie nieprzedłożenia przez strony w wyznaczonym terminie dokumentów pomiarowych, jak również w razie przedłożenia wadliwie sporządzonych dokumentów—okręgowy urząd ziemski zarządza sporządzenie ich na koszt strony, która się do tego zobowiązała według umowy względnie na koszt obu stron; wszelkich czynności, związanych ze sporządzeniem tych dokumentów pomiarowych, wykonaniem umowy lub projektu na gruncie, przeniesieniem i usunięciem drobnych dzierżawców rolnych oraz wprowadzeniem w posiadanie, urzędy ziemskie dokonywują w trybie administracyjnym bez uzyskania

w tym celu zgody stron lub zainteresowanych osób trzecich.

Nadto przy przymusowem postępowaniu okręgowy urząd ziemski:

a) zarządza wprowadzenie uprawnionych w posiadanie wydzielonych im gruntów,

b) ustala zgodnie z orzeczeniem i na podstawie wykończonych dokumentów pomiarowych treść dodatkowego wpisu do tabeli,

c) zeznaje w wydziale hipotecznym przez delegata do tego szczególnie umocowanego wnioski, niezbędne do wykonania orzeczenia we właściwych księgach hipotecznych,

d) wnosi wpis dodatkowy do przedstawionych przez strony odpisów tabeli likwidacyjnej lub nadawczej przez dołączenie wpisu, ustalonego przez okręgowy urząd ziemski,

e) przesyła odpis wpisu dodatkowego do Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych w celu dołączenia go do oryginału tabeli.

2. Przy umownem postępowaniu czynności, wymienione w cz. 1 p. a, b, c, d, e wykonywa powiatowy urząd ziemski z tem, że czynności wymienione w cz. 1 p. c mogą być na wniosek powiatowego urzędu ziemskiego dokonane przez funkcjonarjusza, którego wyznaczy wojewoda względnie prezes okręgowego urzędu ziemskiego z pośród podległych mu urzędników ziemskich";

11) w art. 50 wyrazy: „okręgowa komisja ziemska stwierdzi na wniosek powiatowego urzędu ziemskiego" zastępuje się wyrazami: „powiatowy urząd ziemski stwierdzi", a w końcu tego art. dodaje się dwa nowe ustępy o następującem brzmieniu:

„Od orzeczenia powiatowego urzędu ziemskiego w tej sprawie służy stronom prawo odwołania do okręgowej komisji ziemskiej w ciągu dni 14 od dnia doreczenia orzeczenia powiatowego urzędu ziemskiego. Odwołanie winno być wniesione na piśmie za pośrednictwem powiatowego urzędu ziemskiego. Okręgowa komisja ziemska rozstrzyga ostatecznie.

Przy przymusowem postępowaniu wygaśnięcie służebności może stwierdzić w pierwszej instancji również i okręgowa komisja ziemska przy powzięciu decyzji, o któ-

rej mowa w cz. 1 art. 22 lub przy wydaniu orzeczenia, o którem mowa w art. 41.";

12) w części 3 art. 52 skreśla się liczby: „28" i „51";

13) w końcowem zdaniu art. 54 wyrazy: „Okręgowy urząd ziemski" zastępuje się wyrazami: „Powiatowy urząd ziemski", wyrazy: „opisu granic, sporządzonego przez komisarza ziemskiego" zastępuje się wyrazami: „sporządzonego przez siebie opisu granic".

Art. 14. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 lutego 1927 r. o zniesieniu służebności w województwie wołyńskiem, poleskiem, nowogródzkiem, wileńskiem i we wschodniej części województwa białostockiego (Dz. U. R. P. Nr. 10, poz. 75) ulega następującym zmianom:

1) w art. 8 cz. 1 w zdaniu pierwszem skreśla się wyraz: „okręgowy";

2) części 1 i 2 art. 12 otrzymują następujące brzmienie:

„1. O ile rozporządzenie niniejsze nie stanowi inaczej orzekanie w sprawach przymusowego znaczenia służebności bądź przymusowego podziału gruntów, wspólnie użytkowanych, należy do okręgowych komisyj ziemskich, w pozostałych zaś sprawach, normowanych niniejszem rozporządzeniem, — do powiatowych urzędów ziemskich.

2. W sprawach, normowanych niniejszem rozporządzeniem, okręgowa komisja ziemska orzeka na posiedzeniach jawnych";

3 w ustępie drugim cz. 2 art. 19 wyrazy: „komisje ziemskie" zastępuje się wyrazami: „powiatowe urzędy ziemskie lub okręgowe komisje ziemskie";

4) w cz. 1, 2 i 3 art. 20 wyrazy: „okręgowa komisja ziemska" zastępuje się wyrazami: „powiatowy urząd ziemski";

5) art. 21 otrzymuje brzmienie:

„Art. 21. 1. W razie zgłoszenia przez osoby zainteresowane sprzeciwów, powiatowy urząd ziemski wydaje orzeczenie po przeprowadzeniu rozprawy.

2. Umowa ma być zatwierdzona w ciągu 2 miesięcy od dnia złożenia pod tym rygorem, że po upływie 2 miesięcy od dnia złożenia umowy w braku odmowy uważa się ją za zatwierdzoną.

3. Powiatowy urząd ziemski, jeżeli napotyka trudności do rozstrzygnięcia sprawy, powinien w ciągu powyż-

szych 2 miesięcy wymienić wszystkie bez wyjątku wady przedstawionej umowy. Po usunięciu tych wad przez strony orzeczenie będzie wydane w ciągu dni 30 pod rygorem wskazanym w cz. 2.

4. Od orzeczenia powiatowego urzędu ziemskiego w sprawie zatwierdzenia lub odmowy zatwierdzenia umowy służy stronom prawo odwołania do okręgowej komisji ziemskiej w ciągu dni 14 od dnia doręczenia orzeczenia powiatowego urzędu ziemskiego. Odwołanie winno być wniesione na piśmie za pośrednictwem powiatowego urzędu ziemskiego. Okręgowa komisja ziemska rozstrzyga ostatecznie";

6) w cz. 2 art. 28 wyrazy: „okręgowy urząd ziemski" zastępuje się wyrazami: „powiatowy urząd ziemski";

7) w cz. 3 art. 30 wyrazy: „przez okręgową komisję ziemską" skreśla się;

8) w art. 43 w zdaniu końcowem wyrazy: „przesłania projektu do okręgowego urzędu ziemskiego" zastępuje się wyrazami: „dalszego postępowania";

9) w cz. 6 art. 48 po wyrazach: „w toku" dodaje się wyraz: „przymusowego";

10) art. 51 otrzymuje brzmienie:

„Art. 51. 1. Po uprawomocnieniu się orzeczenia zatwierdzającego projekt lub umowę względnie po wydaniu ostatecznego w tej sprawie orzeczenia okręgowy urząd ziemski dokonywa następujących czynności: jeżeli wynagrodzenie nie zostało wyznaczone w gotowiźnie lub w idealnej części nieruchomości ziemskiej, zarządza sporządzenie niezbędnych dokumentów pomiarowych przy przymusowem postępowaniu; przy umownem postępowaniu w razie nieprzedłożenia przez strony w wyznaczonym terminie dokumentów pomiarowych, jak również w razie przedłożenia wadliwie sporządzonych dokumentów — okręgowy urząd ziemski zarządza sporządzenie ich na koszt strony, która się do tego zobowiązała według umowy, względnie na koszt obu stron; wszelkich czynności, związanych ze sporzadzeniem tych dokumentów pomiarowych wykonaniem umowy lub projektu na gruncie, przeniesieniem i usunięciem drobnych dzierżawców rolnych oraz wprowadzeniem w posiadanie, urzędy ziemskie dokonywują w trybie administracyjnym bez uzyskania w tym celu zgody stron lub zainteresowanych osób trzecich.

Nadto przy przymusowem postępowaniu okręgowy urząd ziemski:

a) zarządza wprowadzenie uprawnionych w posiadanie wydzielonych im gruntów;

b) ustala zgodnie z orzeczeniem i na podstawie wykończonych dokumentów pomiarowych treść dodatkowego wpisu do aktów, stwierdzających istnienie służebności;

c) zeznaje w wydziale hipotecznym przez delegata do tego szczególnie umocowanego, wnioski niezbędne do wykonania orzeczenia we właściwych księgach hipotecznych;

d) wnosi wpis dodatkowy do znajdujących się w archiwach oryginałów i przedstawionych przez strony odpisów aktów, stwierdzających istnienie służebności, przez dołączenie wpisu, ustalonego przez okręgowy urząd ziemski.

2. Przy umownem postępowaniu czynności wymienione w cz. 1 p. a, b, c, d wykonywa powiatowy urząd ziemski z tem, że czynności wymienione w cz. 1 p. c mogą być na wniosek powiatowego urzędu ziemskiego dokonane przez funkcjonarjusza, którego wyznaczy wojewoda względnie prezes okręgowego urzędu ziemskiego z pośród podległych mu urzędników ziemskich";

11) w art. 55 wyrazy: „okręgowa komisja ziemska stwierdzi na wniosek powiatowego urzędu ziemskiego" zastępuje się wyrazami: „powiatowy urząd ziemski stwierdzi", a w końcu tego art. dodaje się dwa nowe ustępy o następującem brzmieniu:

„Od orzeczenia powiatowego urzędu ziemskiego w tej sprawie służy stronom prawo odwołania do okręgowej komisji ziemskiej w ciągu dni 14 od dnia doręczenia orzeczenia powiatowego urzędu ziemskiego. Odwołanie winno być wniesione na piśmie za pośrednictwem powiatowego urzędu ziemskiego. Okręgowa komisja ziemska rozstrzyga ostatecznie.

Przy przymusowem postępowaniu wygaśnięcie służebności może stwierdzić w pierwszej instancji również i okręgowa komisja ziemska przy powzięciu decyzji, o której mowa w cz. 1 art. 22 lub przy wydaniu orzeczenia, o którem mowa w art. 45";

12) w części 3 art. 57 skreśla się liczbę: „28";

13) w końcowem zdaniu artykułu 59 wyrazy: „Okręgowy urząd ziemski" zastępuje się wyrazami: „Powiatowy urząd ziemski", wyrazy: „opisu granic sporządzonego przez komisarza ziemskiego" zastępuje się wyrazami: „sporządzonego przez siebie opisu granic".

Obrót nieruchomościami ziemskiemi.

Art. 15. Art. 9 rozporządzenia tymczasowego Rady Ministrów z dnia 1 września 1919 r., normującego przenoszenie własności nieruchomości ziemskich (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 428) otrzymuje brzmienie następujące:

„Art. 9. Udzielanie zezwoleń oraz inne czynności władzy państwowej, przewidziane w niniejszem rozporządzeniu, należą:

a) o ile chodzi o przeniesienie prawa własności obszarów, nieprzekraczających 300 ha (a w województwach wileńskiem, nowogródzkiem, poleskiem i wołyńskiem 500 ha) — do powiatowych urzędów ziemskich,

b) w pozostałych przypadkach — do okręgowych urzędów ziemskich".

Art. 16. W art. 2 i 3 ustawy z dnia 13 marca 1929 r. o umowach sprzedaży lub przyrzeczenia sprzedaży nieruchomości ziemskich na obszarze sądów apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie (Dz. U. R. P. Nr. 24, poz. 246) wyraz: „urzędu" zastępuje się wyrazami: „powiatowego urzędu".

Parcelacja.

Art. 17. Ustawa z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 1, poz. 1) ulega następującym zmianom:

1) w art. 8 wyrazy: „Minister Reform Rolnych" zastępuje się wyrazami: „Okręgowy urząd ziemski"; wyrazy: „w jego władaniu" zastępuje się wyrazami: „we władaniu Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych, a położone na terenie okręgu";

2) w cz. 2 art. 13 wyrazy: „Ministra Reform Rolnych" zastępuje się wyrazami: „władze administracji Rolnictwa i Reform Rolnych;

3) w cz. 1 i 3 art. 15 wyrazy: „Minister Reform Rolnych" zastępuje się wyrazami: „okręgowy urząd ziemski";

4) w cz. 2 art. 16 wyrazy: „okręgowego urzędu ziemskiego" zastępuje się wyrazami: „powiatowego urzędu ziemskiego", a wyraz: „urzędy" zastępuje się wyrazami: „powiatowe urzędy", w cz. 3 tegoż art. wyrazy: „okręgowy urząd ziemski" zastępuje się wyrazami: „powiatowy urząd ziemski";

5) w cz. 1 art. 18 wyrazy: „Okręgowy urząd ziemski uprawniony jest" zastępuje się wyrazami: „Urzędy ziemskie uprawnione są", a wyrazy: „przez swe organy" skreśla się; w cz. 2 tegoż art. wyrazy: „zbiera okręgowy urząd ziemski" zastępuje się wyrazami: „zbierają urzędy ziemskie", a wyrazy: „na żądanie okręgowego urzędu ziemskiego" zastępuje się wyrazami: „na żądanie urzędów ziemskich"; w cz. 3 tegoż art. wyrazy: „okręgowy urząd ziemski" zastępuje się wyrazami: „urzędy ziemskie", a wyraz „zarządza" zastępuje się wyrazem: „zarządzają";

6) w cz. 2 art. 20 skreśla się wyraz: „okręgowe";

7) w cz. 1 art. 21 wyrazy: „okręgowy urząd ziemski" zastępuje się wyrazami: „powiatowy urząd ziemski", w cz. 2 tegoż art. skreśla się wyrazy: „złożeniu okręgowej komisji ziemskiej wniosku co do wysokości wynagrodzenia za przymusowo wykupioną nieruchomość ziemską lub jej część oraz po";

8) w art. 22 skreśla się drugie zdanie, poczynając od wyrazów: „W tym wypadku" do wyrazów: „w art. 19" — włącznie;

9) cz. 1 i 2 art. 23 otrzymują brzmienie następujące:

„1) O przymusowym wykupie nieruchomości ziemskiej lub jej części (art. 22) orzeka okręgowy urząd ziemski po przeprowadzeniu rozprawy, po uprzedniem wniesieniu do księgi hipotecznej (gruntowej) odpowiedniego zastrzeżenia (adnotacji) ze skutkami przewidzianemi w art. 19.

2) Prawomocne orzeczenie okręgowego urzędu ziemskiego, wydane w przedmiocie określonym w cz. 1, względnie orzeczenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych stanowi tytuł prawny do przepisania na wniosek okręgowego urzędu ziemskiego prawa własności na rzecz Skarbu Państwa odnośnych obszarów i do objęcia przez okręgowy urząd ziemski tych obszarów w posiadanie— po wpłaceniu części szacunku w myśl art. 31";

10) w cz. 2 art. 24 skreśla się wyrazy: „złożeniu okręgowej komisji ziemskiej wniosku co do wysokości wynagrodzenia za wykupione grunty i po";

11) w cz. 1 i 3 art. 25 wyrazy: „okręgowego urzędu ziemskiego" zastępuje się wyrazami: „urzędów ziemskich";

12) w cz. 3 art. 27 skreśla się wyrazy: „po zasięgnięciu opinji Głównej Komisji Ziemskiej";

13) w cz. 3 art. 28 skreśla się wyrazy: „wniosków co do";

14) w cz. 1 art. 29 skreśla się wyrazy: „wykupywanego majątku", a wyrazy: „składa okręgowej komisji ziemskiej wniosek o ustalenie wynagrodzenia za ten majątek" zastępuje się wyrazami: „ustala według przepisów działu IV niniejszej ustawy w drodze orzeczenia, powziętego po przeprowadzeniu rozprawy, wynagrodzenie za wykupione i objęte w posiadanie nieruchomości ziemskie lub ich części"; cz. 2 tegoż art. skreśla się; w cz. 3 tegoż artykułu wyrazy: „okręgowej komisji ziemskiej, wydane w myśl cz. 2", zastępuje się wyrazami: „okręgowego urzędu ziemskiego, wydane w myśl cz. 1";

15) w cz. 2 art. 30 wyrazy: „okręgowa komisja ziemska ustali na posiedzeniu jawnem na wniosek okręgowego urzędu ziemskiego" zastępuje się wyrazami: okręgowy urząd ziemski ustali w drodze orzeczenia, powziętego po przeprowadzeniu rozprawy", a wyrazy: ustali ją okręgowa komisja ziemska" zastępuje się wyrazami: „ustali ją okręgowy urząd ziemski"; w cz. 3 tegoż art. wyrazy: „okręgowej komisji ziemskiej" zastępuje się wyrazami: „okręgowego urzędu ziemskiego";

16) pkt. a) cz. 2 art. 31 otrzymuje następujące brzmienie: „a) 75% tymczasowo obliczonego przez okręgowy urząd ziemski szacunku — przed objęciem przez okręgowy urząd ziemski majątku w posiadanie";

17) w cz. 2 art. 32 wyrazy: „okręgowego urzędu ziemskiego" zastępuje się wyrazami: „urzędów ziemskich";

18) w cz. 2 art. 37 wyrazy: „Rada Ministrów, na wniosek Ministra Reform Rolnych" zastępuje się wyrazami: „Minister Rolnictwa i Reform Rolnych", po wyrazie: „Zagranicznych" skreśla się przecinek;

19) w cz. 1 art. 44 wyrazy: „okręgowy urząd ziemski" zastępuje się wyrazami: „urzędy ziemskie";

20) w cz. 1 art. 51 wyrazy: „Ministra Reform Rolnych, na wniosek właściwego okręgowego urzędu ziemskiego" zastępuje się wyrazami: „okręgowy urząd ziemski";

21) w cz. 1 art. 54 wyrazy: „urzędów ziemskich" zastępuje się wyrazami: „powiatowych urzędów ziemskich";

22) w art. 56 wyrazy: „Ministra Reform Rolnych" zastępuje się wyrazami: „okręgowy urząd ziemski";

23) w cz. 3 art. 58 wyrazy: „prezes okręgowego urzędu ziemskiego" zastępuje się wyrazami: „okręgowy urząd ziemski";

24) w cz. 2 art. 60 skreśla się wyrazy: „po zasięgnięciu opinji okręgowej komisji ziemskiej";

25) w cz. 1 art. 61 w zdaniu ostatniem skreśla się wyrazy: „w zakresie wyznaczenia nabywców"; w cz. 2 tegoż art. wyrazy: „prezesa okręgowego urzędu ziemskiego" zastępuje się wyrazami: „okręgowy urząd ziemski"; w cz. 3 tegoż art. wyrazy: „okręgowego urzędu ziemskiego" zastępuje się wyrazami: „urzędów ziemskich";

26) cz. 1 art. 63 otrzymuje następujące brzmienie:

1) W razie rozpoczęcia przez instytucję, do parcelacji upoważnioną, parcelacji bez właściwego zezwolenia oraz w razie prowadzenia jej niezgodnie z treścią zezwolenia, jak również w przypadku niewykonania parcelacji w określonym czasie, lub nieprzepisania tytułu własności na nabywców w terminie wskazanym w zezwoleniu, mimo, że projekt parcelacji został zatwierdzony i wszelkie formalności w urzędach ziemskich załatwione, może okręgowy urząd ziemski, o ile nie zostanie zastosowany przymusowy wykup w myśl p. a) art. 3 po uprzedniem na 14 dni ostrzeżeniu — zarządzić wykonanie parcelacji na koszt i niebezpieczeństwo instytucji upoważnionej.

Wykonanie parcelacji w tym przypadku należy do okręgowego urzędu ziemskiego. Na wniosek okręgowego urzędu ziemskiego Minister Rolnictwa i Reform Rolnych może jednak zlecić wykonanie parcelacji Państwowemu Bankowi Rolnemu.

Zarządzenie okręgowego urzędu ziemskiego (ust. 1) w tym przypadku z mocy ustawy ma ten skutek, że właściciel traci prawo rozporządzenia (aljenowania) obsza-

rem, podlegającym parcelacji, z chwilą zaś uprawomocnienia się tego zarządzenia względnie wydania przez Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych zarządzenia ostatecznego okręgowy urząd ziemski względnie Państwowy Bank Rolny nabywa prawo do zastępowania właściciela w rozporządzaniu (aljenowaniu) rzeczonym obszarem.

O zarządzeniu okręgowego urzędu ziemskiego (ust. 1) na wniosek tegoż urzędu będzie umieszczone ostrzeżenie (adnotacja) w odpowiedniej księdze hipotecznej (gruntowej) z tym skutkiem, że od czasu wniesienia tego ostrzeżenia (adnotacji) wszelkie zmiany stanu prawnego mogą nastąpić wyłącznie za zgodą lub na wniosek urzędów ziemskich względnie Państwowego Banku Rolnego.

Wniesienie odwołania od powyższego zarządzenia okręgowego urzędu ziemskiego nie wstrzymuje umieszczenia ostrzeżenia (adnotacji) w księdze hipotecznej (gruntowej).

Zarządzenie okręgowego urzędu ziemskiego (ust. 1) zastępuje przewidziane w art. 62 i 65 zezwolenia na parcelację.

Przy stosowaniu przepisów niniejszego artykułu orzeczenia okręgowego urzędu ziemskiego w sprawie zatwierdzenia projektu parcelacji (wraz z ceną działek) i wykazu nabywców są ostateczne.";

27) w cz. 1 art. 65 wyrazy: „okręgowego urzędu ziemskiego" zastępuje się wyrazami: „powiatowego urzędu ziemskiego"; w cz. 2 tegoż art. wyrazy: „upoważnień od urzędów ziemskich" zastępuje się wyrazami: „upoważnienia od właściwego okręgowego urzędu ziemskiego"; w cz. 3 tegoż art. wyrazy: „prezes okręgowego urzędu ziemskiego" zastępuje się wyrazami: „powiatowy urząd ziemski";

28) w art. 66 wyrazy: „okręgowego urzędu ziemskiego" zastępuje się wyrazami: „powiatowego urzędu ziemskiego";

29) w cz. 2 art. 71 skreśla się całe pierwsze zdanie od wyrazów: „O ile" do wyrazów: „z urzędu" włącznie; w zdaniu drugiem wyrazy: „Jednak okręgowy urząd ziemski" zastępuje się wyrazami: „Powiatowy urząd ziemski"; cz. 3, 4 i 5 tegoż art. skreśla się; w cz. 6 tegoż art. wyrazy: „okręgowego urzędu ziemskiego" zastępuje się wyrazami: „powiatowego urzędu ziemskiego", oraz

dodaje się po pierwszem zdaniu nowe zdanie: „O ile jednak powiatowy urząd ziemski uzna cenę sprzedażną za spekulacyjnie wygórowaną, odwołanie od orzeczenia powiatowego urzędu ziemskiego, odmawiającego zatwierdzenia projektu parcelacji, służy do okręgowej komisji ziemskiej, która rozstrzyga ostatecznie na posiedzeniu jawnem. Odwołania do okręgowej komisji ziemskiej winny być wnoszone za pośrednictwem powiatowego urzędu ziemskiego w ciągu dni 14 od dnia doręczenia orzeczenia powiatowego urzędu ziemskiego.";

30) w art. 77 wyrazy: „w osobie Ministra Reform Rolnych" zastępuje się wyrazami: „zastąpionemu przez okręgowy urząd ziemski";

31) w cz. 1 art. 79 wyrazy: „okręgowy urząd ziemski" zastępuje się wyrazami: „powiatowy urząd ziemski"; w cz. 2 tegoż art. wyrazy: „okręgowego urzędu ziemskiego" zastępuje się wyrazami: „powiatowego urzędu ziemskiego";

32) w cz. 1 art. 91 wyrazy: „okręgową komisję ziemską na wniosek okręgowego urzędu ziemskiego" zastępuje się wyrazami: „okręgowy urząd ziemski", a wyrazy: „urzędów ziemskich" zastępuje się wyrazami: „powiatowego urzędu ziemskiego"; w cz. 2 tegoż art. wyrazy: „Na wniosek okręgowego urzędu ziemskiego okręgowa komisja ziemska" zastępuje się wyrazami: „Okręgowy urząd ziemski";

33) w art. 92 skreśla się wyrazy: „według opinji Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych";

34) Ilekroć ustawy i rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej nakazują stosowanie postanowień ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 1, poz. 1) obowiązuje brzmienie nadane jej rozporządzeniem niniejszem.

Art. 18. W cz. 2 art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1927 r. o uregulowaniu ciężarów i wierzytelności, ciążących na przymusowo wykupionych nieruchomościach ziemskich (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr. 3, poz. 22) wyrazy: „złożeniem wniosku o ustalenie" zastępuje się wyrazami: „wydaniem orzeczenia co do wysokości"; w cz. 2 art. 3 wyrazy: „złoży wniosek okręgowej komisji ziemskiej o ustalenie" zastępuje się wyrazami: „wyda orzeczenie co do wysokości".

Art. 19. W art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 marca 1928 r. o powództwie cywilnem o odszkodowanie z tytułu wynagrodzenia za nieruchomość przymusowo wykupioną lub przejętą na rzecz Państwa (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 253) wyrazy: „okręgowej komisji ziemskiej" zastępuje się wyrazami: „okręgowego urzędu ziemskiego".

Art. 20. W p. a art. 9 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 listopada 1927 r. o likwidacji umów dzierżawnych, dotyczących gruntów parcelowanych (Dz. U. R. P. Nr. 106, poz. 909) wyrazy: „ustalonego we wniosku okręgowego urzędu ziemskiego" zastępuje się wyrazami: „tymczasowo obliczonego przez okręgowy urząd ziemski".

Art. 21. W art. 1 i 3 ustawy z dnia 13 lutego 1932 r. o ujawnianiu hipotecznem zezwoleń na parcelację gruntów (Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 95) użyte kilkakrotnie wyrazy: „okręgowego urzędu ziemskiego" zastępuje się wyrazami: „powiatowego urzędu ziemskiego".

Art. 22. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o skutkach naruszenia przepisów przy parcelacji prywatnej (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 247) wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 1 skreśla się wyraz: „okręgowe", w tymże art. w końcu skreśla się kropkę i dodaje się wyrazy: „w trybie przewidzianym w art. 63 ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej.";

2) w art. 2 wyrazy: „Minister Reform Rolnych" zastępuje się wyrazami: „okręgowy urząd ziemski", wyrazy: „przez urząd ziemski lub Państwowy Bank Rolny" skreśla się, a po wyrazie: „może" dodaje się wyrazy: „—za zezwoleniem Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych—".

Art. 23. W art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o uprawnieniach służby folwarcznej przy parcelacji w związku z postępowaniem scaleniowem (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 317) wyrazy: „okręgowego urzędu ziemskiego" zastępuje się wyrazami: „urzędów ziemskich".

Art. 24. W cz. 1 art. 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 lutego 1928 r. o zalesieniu gruntów, podlegających obowiązkowi parcelacyjnemu (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 210) wyraz: „wojewodę" zastę-

puje się wyrazami: „powiatowe władze administracji ogólnej", a wyrazy: „prezesem okręgowego urzędu ziemskiego" zastępuje się wyrazami: „powiatowemi urzędami ziemskiemi".

Art. 25. W ustawie z dnia 23 marca 1929 r. o uregulowaniu stanu hipotecznego nieruchomości, oddanych w toku parcelacji w posiadanie nabywców, na obszarze województw: krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 276) wprowadza się zmiany następujące:

1) w cz. 2 art. 1 wyrazy: „W razie uwzględnienia przez sąd wniosku okręgowego urzędu ziemskiego" zastępuje się wyrazami: „Z chwilą dokonania wpisu adnotacji, o której mowa w art. 7", w końcu tej części kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy: „chyba że zapadnie prawomocna uchwała, pozostawiająca wniosek okręgowego urzędu ziemskiego bez uwzględnienia (cz. 3 art. 25).";

2) w cz. 1 art. 2 po wyrazie: „następców" w miejsce przecinka stawia się kropkę, a dalsze wyrazy: „w każdym przypadku po uprzedniem uzyskaniu zezwolenia Ministra Reform Rolnych." — skreśla się; cz. 2 art. 2 skreśla się.

Art. 26. W p. b art. 3 ustawy z dnia 18 marca 1932 r. o uregulowaniu prawa własności gruntów, oddanych w drodze parcelacji w posiadanie nabywców na obszarze województw centralnych i wschodnich (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 308) skreśla się wyrazy: „Ministrowi Reform Rolnych przez właściwą władzę".

Ochrona drobnych dzierżawców.

Art. 27. W cz. 2 art. 8 a ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie ochrony drobnych dzierżawców rolnych (Dz. U. R. P. Nr. 75, poz. 741) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 lutego 1928 r. o uzupełnieniu ustawy o ochronie drobnych dzierżawców rolnych (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 195) wyrazy: „Prezes Okręgowego urzędu ziemskiego" zastępuje się wyrazami: „Okręgowy urząd ziemski", a wyraz: „prezesa" skreśla się.

Osadnictwo wojskowe.

Art. 28. W cz. 2 art. 6 ustawy z dnia 14 marca 1932 r. uzupełniającej przepisy o nadaniu ziemi żołnie-

rzom Wojska Polskiego (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 335) końcowe wyrazy: „urzędów ziemskich" zastępuje się wyrazami: „powiatowych urzędów ziemskich".

Meljoracja.

Art. 29. W art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o przeprowadzeniu meljoracji przy dokonywanej przez urzędy ziemskie przebudowie ustroju rolnego (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 320) dodaje się w końcu nowy ustęp o następującem brzmieniu:

„Do orzekania w tych sprawach powołany jest powiatowy urząd ziemski.".

Uregulowanie stanu agrarnego gospodarstw przeciętych granicą wschodnią Państwa.

Art. 30. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o naprawie ustroju rolnego gospodarstw, przeciętych granicą wschodnią Państwa (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 337) ulega następującym zmianom:

1) w cz. 2 art. 6 wyrazy: „przez władze ziemskie w porozumieniu z właściwym wojewodą" zastępuje się wyrazami: „przez powiatowe urzędy ziemskie w porozumieniu z powiatowemi władzami administracji ogólnej";

2) artykuły 7, 8, 9, 10, 11 i 12 skreśla się.

Unormowanie właściwości władz w stosunku do przepisów b. państw zaborczych.

Art. 31. Ustawa z dnia 11 sierpnia 1923 r. o zakresie działania Ministra Reform Rolnych i organizacji urzędów i komisyj ziemskich (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 706), zmieniona rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 15 lipca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 68, poz. 598) oraz ustawą z dnia 17 lutego 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 129), ulega następującym zmianom:

1) art. 33, poczynając od wyrazów: „czynności b. Komisji Agrarnej w Wiedniu" i kończąc na wyrazach: „zakres działania starostw powiatowych" otrzymuje następujące brzmienie: „w sprawach, dotyczących podziału gruntów wspólnych i regulacji odnoszących się do

nich praw użytkowania i zarządu oraz oczyszczenia lasów z obcych enklaw i arondacji granic leśnych—unormowanych w galicyjskich ustawach krajowych z dnia 9 grudnia 1899 r. (Dz. Gal. Ustaw Kraj. 1900 r. Nr. Nr. 19 i 20) i w śląskich ustawach krajowych z dnia 28 grudnia 1887 r. (Dz. Śląsk. Ust. Kraj. 1888 r. Nr. Nr. 13 i 14) — czynności b. komisji ministerjalnej i b. komisyj krajowych — w charakterze II instancji — wykonywują terytorjalnie właściwe okręgowe urzędy ziemskie względnie okręgowe komisje ziemskie, pozostałe czynności b komisyj krajowych i czynności b. zaprzysiężonych komisarzy miejscowych wykonywują komisarze ziemscy (art. 22); w sprawach, dotyczących wykupu i regulacji ciężarów gruntowych — unormowanych w galicyjskiej ustawie krajowej z dnia 24 marca 1895 r. (Dz. Gal. Ustaw Kraj. Nr. 20) i w śląskiej ustawie krajowej z dnia 8 stycznia 1889 r. (Dz. Śląsk. Ustaw Kraj. Nr. 11) — czynności b. austrjackiego Ministra Spraw Wewnętrznych, w charakterze II instancji, wykonywują terytorjalnie właściwe okręgowe urzędy ziemskie względnie okręgowe komisje ziemskie z tem, że nie obowiązuje przepis o konieczności porozumienia z b. Ministrem Rolnictwa przy wydawaniu orzeczeń przez b. Ministra Spraw Wewnętrznych; czynności b. namiestnictwa we Lwowie i b. Śląskiego Rządu Krajowego, jak również czynności b. starostw wykonywują komisarze ziemscy (art. 22); w sprawach, dotyczacych wykupu świadczeń i danin w naturaljach — unormowanych w galicyjskiej ustawie krajowej z dnia 27 maja 1873 r. (Dz. Gal. Ustaw Kraj. Nr. 253) — czynności b. namiestnictwa we Lwowie wykonywują terytorjalnie właściwe okręgowe urzędy ziemskie względnie okręgowe komisje ziemskie — z tem, że orzekają one ostatecznie; czynności b. starostw wykonywują komisarze ziemscy (art. 22);

czynności b. starostw względnie b. magistratów miast, posiadających własny statut — unormowane w Galicyjskiej i Śląskiej ustawach krajowych z dnia 5 kwietnia 1870 r. (Dz. Gal. Ustaw Kraj. Nr. 36 i Dz. Śląsk. Ustaw Kraj. Nr. 22) — oznaczających właściwość władz orzekać mających — po myśli ustawy państwowej z dnia 6 lutego 1869 r. (Dz. Praw Państwa austr. Nr. 18) — czy przez zamianę gruntów ulepszy się stan gospodarstwa—wykonywują komisarze ziemscy (art. 22), czynności zaś b. namiestnictwa we Lwowie względnie

b. Śląskiego Rządu Krajowego w tymże zakresie — wykonywują terytorjalnie właściwe okręgowe urzędy ziemskie z tem, że okręgowe urzędy ziemskie orzekają ostatecznie i że przy wykonywaniu wymienionych ustaw z dnia 5 kwietnia 1870 r. nie obowiązuje przepis o konieczności porozumienia z b. Wydziałem Powiatowym względnie z b. Wydziałem Krajowym.";

2) art. 34 otrzymuje następujące brzmienie:

„Art. 34. Na obszarze b. zaboru pruskiego z wyłączeniem górnośląskiej części województwa śląskiego: czynności b. Urzędu Osadniczego w Poznaniu, b. pruskich komisyj generalnych oraz b. pruskich komisyj specjalnych, z wyłączeniem sporów cywilno-prawnych, należących do sądów stosownie do ich właściwości — wykonywują komisarze ziemscy (art. 22) względnie delegaci okręgowego urzędu ziemskiego. W powyższym zakresie czynności b. Wyższego Sądu Kultury Krajowej wykonywują terytorjalnie właściwe okręgowe komisje ziemskie; jednak: czynności b. Urzędu Osadniczego w Poznaniu w zakresie pruskiego rozporządzenia, dotyczącego ustawowego prawa pierwokupu posiadłości ziemskich i leśnych z dnia 23 grudnia 1918 r. (zbiór ustaw pr. 1919 r. str. 3) i czynności tegoż urzędu w zakresie udzielania zezwoleń na przewłaszczenie obszarów powyżej 300 ha wykonywują terytorjalnie właściwe okręgowe urzędy ziemskie; także i uprawnienia b. Urzędu Osadniczego w Poznaniu i b. pruskich komisyj generalnych do wykonywania prawa odkupu przysługują terytorjalnie właściwemu okręgowemu urzędowi ziemskiemu, a do ustalenia ceny odkupu włości rentowych — okręgowej komisji ziemskiej.

Postanowienia niniejszego artykułu nie naruszają postanowień rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 listopada 1927 r. o powierzeniu Państwowemu Bankowi Rolnemu prowadzenia likwidacji spraw instytucyj osadniczych i finansowych, które udzielały kredytów na cele agrarne w województwie pomorskiem, poznańskiem i górnośląskiej części województwa śląskiego (Dz. U. R .P. Nr. 109, poz. 924)";

3) ustęp pierwszy art. 35 otrzymuje brzmienie następujące:

„Na obszarze b. Królestwa Polskiego, o ile nie zostało postanowione inaczej, czynności b. komisarzy do

spraw włościańskich i b. urzędów gubernjalnych do spraw włościańskich (z wyjątkiem orzecznictwa tych urzędów w charakterze II instancji) wykonywują komisarze ziemscy (art. 22), pozostałe czynności b. urzędów gubernjalnych do spraw włościańskich i czynności b. urzędu do spraw włościańskich gubernji Królestwa Polskiego przy Wydziale Ziemskim rosyjskim Ministerstwa Spraw Wewnętrznych wykonywują okręgowe urzędy ziemskie względnie okręgowe komisje ziemskie; czynności b. rosyjskiego Ministra Spraw Wewnętrznych, przewidziane w art. 106 i 118 ustawy o organizacji ziemskiej włościan (Zb. pr. ces. ros., tom IX, kont. 1913 r., osobne dodatki, ks. IX), wykonują komisarze ziemscy (art. 22) — w I instancji i okręgowe urzędy ziemskie — w II instancji, czynności b. II departamentu rosyjskiego Senatu Rządzącego — Najwyższy Trybunał Administracyjny.

Jednocześnie uchyla się postanowienia art. 106 i 118 wymienionej ustawy o organizacji ziemskiej włościan, stanowiące o przedstawieniach urzędu do spraw włościańskich gubernji Królestwa Polskiego, o wnioskach miejscowych urzędów gubernjalnych do spraw włościańskich i o rozpatrywanie tych wniosków przez urząd do spraw włościańskich gubernji Królestwa Polskiego";

4) po art. 35 dodaje się nowy artykuł 35 a o następującem brzmieniu:

„Art. 35 a. Od zarządzeń względnie orzeczeń komisarza ziemskiego (art. 22) względnie delegata okręgowego urzędu ziemskiego (ustęp ostatni art. 21) w sprawach unormowanych w art. 33, 34 i 35, a wchodzących w zakres działania okręgowych komisyj ziemskich (art. 12) służy stronom prawo odwołania do okręgowej komisji ziemskiej, która zostrzyga ostatecznie na posiedzeniach jawnych. Postanowienia art. 24 co do terminu i sposobu wniesienia odwołania mają tu analogiczne zastosowanie".

Art. 32. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 marca 1928 r. w sprawie uchylenia przepisów o aktach organizacji ziemskiej (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 299) ulega następującym zmianom:

1) w art. 4 wyrazy: „okręgowy urząd ziemski", zastępuje się wyrazami: „powiatowy urząd ziemski, jeżeli

w poszczególnych ustawach bądź rozporządzeniach z mocą ustawy nie zastrzeżono tej czynności dla okręgowego urzędu ziemskiego";

2) w art. 5 wyrazy: „okręgowemu urzędowi ziemskiemu" zastępuje się wyrazami: „powiatowemu urzędowi ziemskiemu".

Postanowienia końcowe.

art. 33. 1) Postanowienia art. 1 — 9 nie mają zastosowania do spraw wszczętych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

2) Postanowienia art. 10 — 32 mają zastosowanie w dalszym biegu do spraw wszczętych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia z tem jednak, że zachowuje się dotychczasowy tok instancyj co do orzeczeń zapadłych przed wejściem w życie rozporządzenia niniejszego, a nadto zachowuje się dotychczasowy tryb postępowania i właściwość władz: a) w sprawach scalenia gruntów, o ile przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia zapadły orzeczenia okręgowej komisji ziemskiej, zatwierdzające projekt scalenia lub zastępujący ten projekt pomiar faktycznego stanu posiadania, b) w sprawach o zniesienie służebności, o ile przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia zapadły orzeczenia okręgowej komisji ziemskiej lub specjalnego delgata Ministra Reform Rolnych, zatwierdzające umowę.

Art. 34. 1) Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się ministrom właściwym ze względu na postanowienia ustaw i rozporządzeń Prezydenta Rzeczypospolitej zmienionych niniejszem rozporządzeniem.

2) Upoważnia się Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej tekstów ustaw i rozporządzeń Prezydenta Rzeczypospolitej, zmienianych niniejszem rozporządzeniem, z uwzględnieniem zmian, wprowadzonych prźniejszemi przepisami oraz niniejszem rozporządzeniem, jak również zmiany w nazwie urzędów, wynikającej z rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 maja 1932 r. o utworzeniu urzędu Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 480).

Art. 35. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie dni czternastu od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister: *Wł. Zawadzki*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: *J. Jędrzejewicz*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *Sew. Ludkiewicz*

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

Minister Komunikacji: *Kühn*

Minister Poczt i Telegrafów: *Boerner*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Hubicki*

(Dz. U. R. P. z dn. 5.VII. 1932 r. Nr. 67, poz. 622).

2.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 12 lipca 1932 r.

o wprowadzeniu nazwy „Minister Opieki Społecznej" i „Ministerstwo Opieki Społecznej".

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i art. 1 lit. b ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 165) postanawiam co następuje:

Art. 1. Nazwa „Minister Pracy i Opieki Społecznej" zmienia się na nazwę „Minister Opieki Społecznej", a nazwa „Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej" na nazwę „Ministerstwo Opieki Społecznej".

Art. 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *Ignacy Mościcki.*
Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor.*
Minister: *Wł. Zawadzki.*
Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki.*
Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski.*
Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski.*
Minister Skarbu: *Jan Piłsudski.*
Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski.*
Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: *J. Jędrzejewicz.*
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *Sew. Ludkiewicz.*
Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki.*
Minister Komunikacji: *Kühn.*
Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Hubicki:*
Minister Poczt i Telegrafów: *Boerner.*

(Dz. U. R. P. z dnia 27 lipca 1932 r. Nr. 64, poz. 597).

3.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 8 lipca 1932 r.

o zniesieniu Dyrekcji Lasów Państwowych w Bydgoszczy.

Na podstawie § 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. o organizacji administracji lasów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 119, poz. 1079) w brzmieniu ustalonem rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 661) zarządza się co następuje:

§ 1. Znosi się Dyrekcję Lasów Państwowych w Bydgoszczy, utworzoną rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 16 stycznia 1925 r. o utworzeniu dyrekcyj lasów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 62).

§ 2. Okrąg zniesionej Dyrekcji Lasów Państwowych w Bydgoszczy dzieli się pomiędzy Dyrekcje Lasów Państwowych w Poznaniu i Toruniu.

Do okręgu Dyrekcji Lasów Państwowych w Poznaniu włącza się obszar, obejmujący nadleśnictwa: Świt, Wierzchlas, Lutówko, Zamrzenica, Różanna, Świekatówko, Stronno, Żołędowo, Jachcice, Grabowno, Runowo, Nakło, Byd-

goszcz, Bartodzieje, Leszyce, Solec, Osiek, Cierpiszewo i Gniewkowo.

Do okręgu Dyrekcji Lasów Państwowych w Toruniu włącza się obszar, obejmujący nadleśnictwa: Chociński Młyn, Osusznica, Przymuszewo, Laska, Klosnowo, Gieldoń, Rytel, Czersk, Twarożnica, Lipowa, Woziwoda, Gołąbek, Trzebciny, Sarnia Góra, Szarłata, Osie, Przewodnik, Dąbrowa i Warlubie.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 października 1932 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. *Wł. Zawadzki.*
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *Sew. Ludkiewicz.*

(Dz. U. R. P. z dnia 27 lica 1932 r. Nr. 64, poz. 600).

4.

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW
z dnia 25 czerwca 1932 r.
w sprawie statutu organizacyjnego Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych.

§ 1.

Zatwierdza się załączony do uchwały niniejszej statut organizacyjny Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych.

§ 2.

Wykonanie uchwały niniejszej porucza się Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych.

§ 3.

Uchwała niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1932 r. Równocześnie tracą moc obowiązującą: statut organizacyjny Ministerstwa Rolnictwa, zatwierdzony uchwałą Rady Ministrów z dnia 2 czerwca 1931 r. („Monitor Polski" Nr. 135, poz. 203), zmieniony uchwałą Rady Ministrów z dnia 23 lipca 1931 r. („Monitor Polski" Nr. 170, pooz. 247), i statut organizacyjny Ministerstwa Reform Rolnych, zatwierdzony uchwałą Rady Ministrów z dnia 30 marca 1931 r. („Monitor Polski" Nr. 81, poz. 130).

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor.*
Minister Rolnictwa i Minister Reform Rolnych:
Sew. Ludkiewicz.

(Monitor Polski Nr. 148, poz. 184).

§ 16. Za naukę w czasie praktyki uczniowie opłat nie uiszczają, obowiązani są jednak utrzymywać się w czasie praktyki własnym kosztem.

§ 17. Odbycie przez ucznia praktyki przedszkolnej nie stwarza dla administracji lasów państwowych obowiązku przyjęcia go do szkoły dla leśniczych.

§ 18. Kandydatów na jednoroczną praktykę leśną po zdaniu egzaminów w państwowej szkole dla leśniczych, przewidzianą w ust. 1 § 36 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i D. P. z dnia 15 września 1923 r. w przedmiocie organizacji szkół dla leśniczych („Monitor Polski" Nr. 218, poz. 285), przyjmują dyrekcje lasów państwowych.

Do praktyki tej mają analogiczne zastosowanie postanowienia §§ 7 — 16 niniejszego zarządzenia.

Celem praktyki poszkolnej jest praktyczne pogłębienie przez ucznia wiadomości nabytych w szkole dla leśniczych.

Przed rozpoczęciem praktyki kandydat winien złożyć pisemne zobowiązanie rodziców lub opiekunów do utrzymywania go w okresie praktyki własnym kosztem.

§ 19. Ukończenie szkoły dla leśniczych i odbycie przez ucznia praktyki poszkolnej nie stwarza dla administracji lasów państwowych obowiązku przyjęcia go do służby.

§ 20. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *Sew. Ludkiewicz*

Wzór Nr. 1 do § 5 zarządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 7 lipca 1932 r.

Dyrekcja Lasów Państwowych
w . . . .

Do Pana

. . . .

w . . . .

Na podanie z dnia . . . .
przyjmuje Pana na praktykę przedszkolną (poszkolną) na warunkach, określonych w zarządzeniu Mi-

nistra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 7 lipca 1932 r. o praktyce kandydatów do szkół dla leśniczych („Monitor Polski" Nr. 177, poz. 212).

Celem rozpoczęcia praktyki zgłosi się Pan do p. Nadleśniczego Nadleśnictwa . . . .
. . . .

Dyrektor:

Wzór Nr. 2 do § 10 zarządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 7 lipca 1932 r.

KARTA KWALIFIKACYJNA

ucznia . . . . (imię i nazwisko) odbywającego praktykę w Nadleśnictwie . . . . na podstawie decyzji Dyrekcji Lasów Państwowych w . . . . z dnia . . . .

1) Urodzony (data i miejscowość) . . . .
. . . .

2) Nazwisko i imiona rodziców, względnie opiekunów i dokładny ich adres . . . .
. . . .

3) Rozpoczął praktykę dnia . . . .

4) Sprawowanie się ucznia . . . .

5) Pilność . . . .

6) Punktualność i obowiązkowość . . . . . .

7) Posłuszeństwo . . . .

8) Wytrzymałość na trudy fizyczne . . . . . .
. . . .

9) Zainteresowanie się lasem i czynnościami gospodarczemi . . . .
. . . .

10) Zapoznanie się ze służbą ochronną . . . . .

11) Znajomość drzew i ważniejszych krzewów krajowych . . . .

12) Przy kulturach i pielęgnowaniu lasu wykazał . .
. . . .
. . . .

13) Przy eksploatacji lasu wykazał . . . . . .
. . . .

14) Wiadomości o pożytecznych i szkodliwych dla lasu zwierzętach (owadach, ptakach i innych) . . .
. . . .

15) Wiadomości z miernictwa . . . .
16) W pracach kancelaryjnych wykazał . . . . .
. . . .
17) Ogólna ocena kwalifikacyjna ucznia, jako kandydata do służby leśnej . . . .
. . . .
. . . .

Korzystał z urlopów (wymienić urlopy, udzielone w wypadkach wyjątkowych, § 14, ustęp 2) . . .
. . . .
. . . .

Nie pracował skutkiem choroby lub z innych powodów (§ 14 ustęp 3) . . . .
. . . .
. . . .

Nadleśnictwo . . . . dnia 19 . . roku.

Nadleśniczy:

Opinja inspektora lasów państwowych o poziomie wiadomości ucznia, wydana podczas inspekcji . . .
. . . .
. . . .

Inspektor Lasów Państwowych:

Wzór Nr. 3 do § 13 zarządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 7 lipca 1932 r.

Nadleśnictwo . . . .

ZAŚWIADCZENIE

P. . . . . (imię i nazwisko), odbył w czasie (od — do) . . . . .
. . . .
praktykę przedszkolną (poszkolną) na zasadzie zarządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 7 lipca o praktyce kandydatów do szkół dla leśniczych („Monitor Polski" Nr. 177, poz. 212) z wynikiem . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . . . . dnia . . . .

(Pieczęć) Nadleśniczy:

9.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 6 lipca 1932 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 września 1927 r. o należnościach za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia funkcjonarjuszów państwowych, sędziów, prokuratorów oraz wojskowych w kraju.

Na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 czerwca 1932 r. Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 461 ogłaszam jednolity tekst rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 września 1927 r. o należnościach za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia funkcjonarjuszów państwowych, sędziów i prokuratorów oraz wojskowych (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 826) z uwzględnieniem zmian, wprowadzonych rozporządzeniami Rady Ministrów: z dnia 20 stycznia 1930 r. Dz. U. R. P. Nr. 7, poz. 54 z mocą obowiązującą od dnia 11 lutego 1930 r., z dnia 10 kwietnia 1931 r. Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 291 z mocą obowiązującą od dnia 1 maja 1931 r., z dnia 3 czerwca 1931 r. Dz. U. R. P. Nr. 53, poz 437 z mocą obowiązującą od dnia 13 czerwca 1931 r., z dnia 2 września 1931 r. Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 658 z mocą obowiązującą od dnia 17 września 1931 r., z dnia 25 września 1931 r. Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 707 z mocą obowiązującą od dnia 1 listopada 1931 r. i z dnia 10 czerwca 1932 r. Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 461 z mocą obowiązującą od dnia 21 czerwca 1932 r.

Minister Skarbu: **Jan Piłsudski**

(Dz. U. R. P. Nr. 71, poz. 651).

Załącznik do obwieszczenia Min. Skarbu z dn. 6 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 71, poz. 651).

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 17 września 1927 r.

o należnościach za podróże służbowe, delegacje (odkomendrowania) i przeniesienia funkcjonarjuszów państwowych, sędziów i prokuratorów oraz wojskowych.

Na zasadzie art. 10 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924) oraz art. 6 ustawy

z dnia 5 grudnia 1923 r. o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnem i administracyjnem, oraz prokuratorów (Dz. U. R. P. Nr. 134, poz. 1107) zarządza się co następuje:

§ 1.

Rozporządzenie niniejsze reguluje należności za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia funkcjonarjuszów państwowych wymienionych w art. 1 ustawy z dnia 9 października 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924) (z wyjątkiem pracowników kolei państwowych), sędziów, prokuratorów, praktykantów i aplikantów, wojskowych zawodowych, wojskowych wymienionych w art. art. 111, 112, 113 i 114 wyżej powołanej ustawy, oraz szeregowych niezawodowych.

Należności za podróże służbowe, delegacje i przeniesienia pracowników kolei państwowych regulują osobne przepisy.

§ 2.

Osobom wymienionym w § 1 przysługują:

I. w razie podróży służbowej (komisji) do miejscowości położonej poza zwykłem ich miejscem służbowem:

1) djety oraz

2) zwrot kosztów przejazdu;

II. W razie delegacji (odkomenderowania) do miejscowości położonej poza zwykłem ich miejscem służbowem:

1) diety za czas przejazdu i za czas pozostawania w delegacji (odkomenderowaniu) oraz

2) zwrot kosztów przejazdu.

III. W razie przeniesienia na inne miejsce służbowe:

1) diety dla przeniesionego za czas przejazdu do nowego miejsca służbowego i za pierwszą dobę pobytu w temże miejscu, oraz dla jego żony i dzieci za taki sam czas, a to dla żony w wysokości 75%, dla dzieci w wysokości 50% diet, przysługujących przeniesionemu, o ile na te osoby pobiera dodatek ekonomiczny na zasadzie art. 4 ustawy z dnia 9 października 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924), względnie art. 5 ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 134, poz. 1107);

2) zwrot kosztów przejazdu dla przeniesionego oraz jego żony i dzieci, o ile na te osoby pobiera dodatek eko-

nomiczny; ponadto zwrot kosztów przejazdu dla jednej osoby z jego służby;

3) zwrot kosztów przewozu urządzenia domowego.

W odniesieniu do wojskowych i funkcjonarjuszów państwowych, pełniących służbę w administracji wojskowej, zwykłem miejscem służbowem i miejscowością w rozumieniu niniejszego rozporządzenia jest obszar danego garnizonu wojskowego.

§ 3.

Diety wynoszą dziennie:

1) dla Prezesa Rady Ministrów i Marszałka Polski 80 zł, dla Ministrów, Prezesa Najwyższej Izby Kontroli, Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego i Pierwszego Prezesa Najwyższego Trybunału Administracyjnego 60 zł,

2) dla funkcjonarjuszów państwowych, wymienionych w art. 1 ustawy z dnia 9 października 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924), wojskowych zawodowych, oraz wojskowych, wymienionych w art. 111, 112, 113, wyżej powołanej ustawy, a pobierających uposażenie:

według grupy	II	30 zł
„ „	III i IV	25 „
„ „	V	20 „
„ „	VI	15 „
„ „	VII	12 „
„ „	VIII	10 „ 50 gr
„ „	IX	9 „ 50 „
„ „	X — XII	8 „ 50 „
„ „	XIII — XVI	6 „ — „

3) dla sedziów i prokuratorów, pobierających uposażenie:

według grupy	C i D	25 zł
„ „	B	20 „
„ „	A	15 „

4) dla szeregowych niezawodowych:

a) podchorążych oraz podoficerów	2 zł 50 gr
b) st. szeregowców i szeregowców	2 „ — „

Praktykanci i aplikanci otrzymują diety tej grupy uposażenia, według której pobierają wynagrodzenie, względnie uposażenie.

Oficerom i szeregowym, biorącym udział w ćwiczeniach (koncentracjach) formacyj wojskowych poza swym garnizonem, a nie należącym do tych formacyj, przysłu-

gują diety w wysokości i wedle zasad określonych w niniejszem rozporządzeniu tylko za czas od dnia wyjazdu z miejsca garnizonu do dnia przybycia do formacji, odbywającej ćwiczenia, oraz od dnia odjazdu z powyższej formacji do dnia powrotu do swego garnizonu. Ograniczenie to nie odnosi się do oficerów i szeregowych żandarmerji, pełniących w rejonach ćwiczeń (koncentracyj) służbę bezpieczeństwa.

W razie awansu należą się wyższe diety od dnia, od którego przysługuje prawo do wyższego uposażenia.

Do diet, ustalonych dla funkcjonarjuszów i osób wojskowych, pobierających uposażenie wedle grupy II, III lub IV (punkt 2), może szef władzy naczelnej w wypadkach, gdy podróż służbowa połączona jest z wydatkami reprezentacyjnemi przyznawać dodatki w wysokości 25% diet. Przepis ten nie ma zastosowania do osób wymienionych w § 25.

§ 4.

W wypadkach delegacji (odkomenderowania) wypłaca się diety w wysokości ustalonej w § 3 t. j. całe diety przez pierwsze dwa tygodnie, licząc od dnia, następującego po dniu przybycia do miejsca delegacji (odkomenderowania), przez następnych 6 tygodni diety zmniejszone dla żonatych i wdowców z dziećmi (t. j. dla pobierających dodatek ekonomiczny) o 20%, dla samotnych (t. j. dla nie pobierających tego dodatku) o 40%, po upływie zaś tego czasu diety zmniejszone dla żonatych i wdowców z dziećmi o 30% dla samotnych o 50%.

Delegacja (odkomenderowanie) może trwać zasadniczo tylko pół roku. Przedłużenie delegacji (odkomenderowania) ponad ten okres czasu może nastąpić jedynie w wyjątkowych wypadkach na mocy decyzji szefa władzy naczelnej, przyczem przedłużenie delegacji (odkomenderowania) na dłużej niż pół roku wymaga zgody Ministra Skarbu. Przepis ten nie dotyczy wypadków odkomenderowania do szkół wojskowych lub cywilnych.

O ile delegowany (odkomenderowany) otrzymuje bezpłatnie mieszkanie w lokalu rządowym, zmniejsza się diety, określone w ustępie 1 niniejszego paragrafu, o 10% przysługującej diety.

§ 5.

Jednostką obliczania diet jest 24-godzinny okres czasu, liczony od chwili wyjazdu ze zwykłego miejsca służbowego do chwili powrotu do tegoż miejsca, przyczem:

a) Jeżeli pobyt poza zwykłem miejscem służbowem trwa dłużej niż 24 godziny, należy się za końcowy okres czasu, o ile on wynosi więcej niż 12 godzin, cała dieta, o ile zaś wynosi więcej niż 6 godzin — połowa diety.

b) Jeżeli pobyt poza zwykłem miejscem służbowem trwa krócej niż 24 godziny, należy się połowa diety, o ile pobyt ten trwa dłużej niż 6 godzin, zaś cała dieta tylko w tym wypadku, gdy pobyt poza zwykłem miejscem służbowem, trwający dłużej niż 6 godzin, przypada na porę nocną, między 21 a 6 godziną.

Przy przejeździe środkiem lokomocji, mającym oficjalny rozkład jazdy (np. kolej, statek), początek przejazdu należy liczyć od chwili odejścia, ustalonego w tymże rozkładzie jazdy. Przy przejeździe innym środkiem lokomocji, nie mającym takiego rozkładu jazdy (np. konie, samochód), początek przejazdu należy liczyć od chwili ruszenia z miejsca. Powyższą zasadę należy stosować analogicznie także do oznaczenia czasu zakończenia przejazdu z tym wyjątkiem, że opóźnienie środka lokomocji, mającego oficjalny rozkład jazdy, może być brane w rachubę tylko w przypadku, gdy wynosi więcej niż jedną godzinę i zostanie udowodnione.

Gdy przejazd odbywa się różnemi środkami lokomocji, należy do czasu trwania przejazdu wliczać również uzasadnione przerwy między przejazdami poszczególnemi środkami lokomocji.

§ 6.

Diety należą się również za niedzielę i swięta przypadające w czasie trwania podróży służbowej, delegacji (odkomenderowania) względnie przeniesienia.

§ 7.

Diety należą się również w wypadku zachorowania w czasie podróży służbowej lub delegacji (odkomenderowania) przez cały czas spowodowanego chorobą pobytu w odnośnej miejscowości, o ile choroba zostanie stwierdzona świadectwem lekarskiem, a funkcjonarjusz nie jest umieszczony na koszt Skarbu Państwa w szpitalu.

§ 8.

Pozostającemu w delegacji (odkomenderowaniu) nie przysługuje prawo do diet za czas urlopu.

O ile jednak korzystający w czasie delegacji (odkomenderowania) z urlopu wypoczynkowego lub zdrowotnego wyjeżdża na czas tego urlopu do miejscowości zwykłego miejsca służbowego, należy mu przyznać zwrot kosztów jazdy tam i zpowrotem według zasad, obowiązujących przy przejazdach służbowych.

§ 9.

Zwrot kosztów przejazdu obejmuje ceny biletów jazdy koleją lub statkiem oraz zwrot kosztów przejazdu innemi środkami komunikacyjnemi, koszty przewozu koleją lub statkiem bagażu podróżnego oraz ryczałt na pokrycie kosztów dojazdu do dworca i z dworca kolejowego, do przystani i z przystani, do stacji autobusowej, lotniczej i z tych stacyj.

§ 10.

Przy przejazdach koleją lub statkiem zwraca się:

a) cenę biletu I klasy — funkcjonarjuszom państwowym oraz osobom wojskowym, pobierającym uposażenie według grupy I — V, sędziom i prokuratorom, pobierającym uposażenie według grupy D, C, B, ponadto bez względu na grupę uposażenia: starostom i kierownikom starostw, dowódcom pułków i równorzędnym, komendantom wojewódzkim policji państwowej, osobom towarzyszącym służbowo przy przejazdach przedstawicieli państw obcych, misyj zagranicznych oraz oficerów armij obcych, jak również adjutantom i oficerom ordynansowym, podróżującym służbowo w I klasie razem ze swoimi przełożonymi generałami i dowódcami pułków;

b) cenę biletu II klasy — funkcjonarjuszom państwowym oraz osobom wojskowym, pobierającym uposażenie według grupy VI do IX i sędziom pobierającym uposażenie według grupy A;

c) cenę biletu III klasy — funkcjonarjuszom państwowym oraz osobom wojskowym, pobierającym uposażenie według grupy X do XVI.

Praktykanci i aplikanci otrzymują zwrot ceny biletu tej klasy, która w myśl postanowienia, zawartego w poprzednim ustępie, przywiązana jest do grupy uposażenia, według której pobierają uposażenie.

Za przejazd sługi (§ 2 p. III, 2) zwraca się cenę biletu III klasy.

Jeżeli na statku znajdują się dwie klasy zwraca się cenę biletu I klasy również i tym, którzy w myśl postanowień niniejszego paragrafu mają w razie jazdy koleją prawo do biletu II klasy, cenę zaś biletu II klasy tym, którzy w razie jazdy koleją mają prawo do biletu III klasy.

Z reguły zwraca się koszt przejazdu pociągami osobowemi. Zwrot kosztów przejazdu pociągiem pośpiesznym ma miejsce tylko wtedy, jeżeli podróż służbowa ma charaktek nagły, albo jeżeli przez użycie pociągu pośpiesznego zaoszczędzono diety. Potrzebę użycia pociągu pośpiesznego winna władza, zarządzająca podróż służbową, potwierdzić na rachunku kosztów opdróży.

Jeżeli zaszła potrzeba przejazdu pociągiem pośpiesznym, w którym niema III klasy, otrzymuje ten, który zresztą posiada tylko prawo do zwrotu kosztów przejazdu klasą III, zwrot ceny biletu klasy II.

Odbywającym podróże służbowe oraz delegowanym (odkomenderowanym) może być przyznany zwrot ceny t. zw. miejscówki, o ile władza, zlecająca podróż służbową, stwierdzi potrzebę zakupna miejscówki (przepełnienie pociągu na danej linji kolejowej).

Osoby, mające prawo do ulg w przejazdach państwowemi lub zarządzanemi przez Państwo środkami komunikacyjnemi, otrzymują przy likwidacji kosztów podróży zwrot ceny ulgowej.

Władza zarządzająca podróż służbową może przyznać osobom, pobierającym uposażenie według grupy VI i wyżej, oraz sędziom i prokuratorom, pobierającym uposażenie według grupy A i wyżej, zwrot faktycznie poniesionych i udowodnionych kosztów użycia jednego miejsca w wozie sypialnym, klasy przysługującej danej osobie, jeżeli podróż koleją trwa dłużej niż sześć godzin między 21 a 6 godziną, a zarazem podróż służbowa ma charakter nagły i zachodzi konieczność pełnienia następnego dnia czynności urzędowych. Nie dotyczy to Marszałka Polski, Prezesa Rady Ministrów, Ministrów i Prezesa Najwyższej Izby Kontroli, którym w każdym wypadku podróży służbowej przysługuje prawo użycia całego przedziału sypialnego w wozie sypialnym. Zwrot kosztów przejazdu wozem sypialnym winien się odbywać na podstawie dołączenia do rachunku kosztów podróży oryginalnego kuponu, uprawniającego do zajęcia miejsca względnie przedziału w wozie sypialnym.

§ 11.

Zwraca się udowodnione koszty przewozu koleją lub statkiem osobistego bagażu podróżnego o wadze:

a) do 50 kg przy podróżach służbowych (komisjach), trwających co najmniej 6 dni;

b) do 100 kg przy podróżach służbowych, trwających dłużej niż 30 dni, oraz przy delegacjach (odkomenderowaniach).

O ile dla spełnienia czynności urzędowej konieczne jest zabranie ze sobą bagażu służbowego, jak aktów, narzędzi, instrumentów i t. p. zwraca się wszystkie koszty jego przewozu, przyczem w rachunku kosztów należy wyszczególnić zawartość bagażu służbowego, jego wagę oraz faktycznie poniesione wydatki.

§ 12.

Przy przejazdach kołowych zwraca się w miejscowościach, w których obowiązują zatwierdzone przez władze taryfy najmu koni, lub samochodu, ceny podane w taryfie. W miejscowościach nie posiadających takich taryf, zwraca się cenę najmu koni lub samochodu na podstawie dołączonego przez rachunkozdawcę do rachunku własnoręcznego oświadczenia, podającego oprócz zapłaconej ceny także ilość kilometrów odbytej drogi kołowej z wymienieniem miejscowości początkowej i końcowej. W razie wątpliwości, czy zapłacona cena odpowiada miejscowym stosunkom, może władza zasięgnąć informacji odnośnego magistratu (urzędu gminnego) i zależnie od otrzymanej informacji odpowiednio zmniejszyć kwoty najmu koni względnie samochodu.

Wydatek na najem koni i samochodu zwraca się tylko wtedy, jeżeli niema możności przejazdu tańszym środkiem lokomocji, jak kolejami wszelkiego rodzaju, omnibusami, autobusami, statkami i t. p.

Przy wspólnych podróżach kołowych wolno zaliczać jedną podwodę względnie samochód na 3 osoby. W razie równoczesnego przewozu większej ilości aktów, instrumentów, narzędzi, wolno zaliczać jedną podwodę względnie samochód na 2 osoby względnie w wyjątkowych wypadkach na jedną osobę.

Koszty wspólnej podróży kołowej zalicza osoba, posiadająca wyższą grupę uposażenia.

Jeżeli drogę odbyto pieszo lub własnemi środkami lokomocji, przyznaje się kwotę, odpowiadającą taryfie najmu koni, w miejscowościach zaś, nie posiadających takiej taryfy, po 30 groszy za każdy kilometr, o ile oczywiście nie można było odbyć tej drogi tańszym środkiem lokomocji, jak kolejami wszelkiego rodzaju, statkami, omnibusami i t. p.

Dla urzędników działu Ministerstwa Robót Publicznych sprawujących nadzór dróg, którzy w podróżach służbowych używają własnych samochodów ustali Minister Robót Publicznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu wysokość wynagrodzenia za używanie własnego samochodu.

Koszty jazdy samolotem zwraca się w pełnej wysokości tylko w wyjątkowych wypadkach, uzasadnionych ważnością i nagłością sprawy, poza tem zaś tylko do kwoty, odpowiadającej kosztom jazdy koleją.

§ 13.

Za czynności komisyjne w miejscowościach położonych bliżej niż 2 km od budynku, w którym mieści się urząd, nie należą się żadne koszty podróży służbowej z wyjątkiem ewentualnego zwrotu kosztów przewozu bagażu służbowego (§ 11).

§ 14.

Przy komisjach miejscowych w miastach, mających ponad 50.000 mieszkańców, zwraca się koszt przejazdu dorożką względnie samochodem w kwocie faktycznie wydanej i odpowiadającej miejscowym cenom, o ile odległość miejsca komisyjnego od gmachu urzędu względnie od mieszkania wynosi więcej jak 2 km. Jeżeli w danem mieście istnieje tańszy środek komunikacyjny, np. tramwaj, autobus i t. p. zwraca się koszt przejazdu tym środkiem komunikacyjnym.

U wojskowych i funkcjonarjuszów państwowych, pełniących służbę w administracji wojskowej, bierze się w tych wypadkach pod uwagę łączną ilość mieszkańców we wszystkich miejscowościach, wchodzących w skład danego garnizonu.

Na koszty dojazdu z miasta do dworca kolejowego, przystani, stacji autobusowej lub lotniczej przyznaje się za każdy dojazd względnie odjazd ryczałt w wysokości po:

Grupa uposażenia:	złotych
I do IV oraz D i C	2.00
V — IX oraz B i A	1.50
X — XVI	0.90

Ryczałt ten nie należy się szeregowym niezawodowym oraz w tych wypadkach, gdy dojazd odbywa się służbowym środkiem lokomocji.

Gdy podróż służbowa odbywa się do kilku miejscowości, przyznaje się ryczałt za dojazdy w każdej miejscowości.

O ile odległość od gmachu urzędu względnie od mieszkania do dworca kolejowego lub przystani, stacji autobusowej lub lotniczej, wynosi więcej niż dwa kilometry, dojazd można traktować według postanowień § 12.

§ 16.

W razie podróży służbowych w czasie delegacji (odkomenderowania) do miejscowości położonych poza miejscem delegacji (odkomenderowania) uzupełnia się diety, pobierane z tytułu delegacji (odkomenderowania), o ile wypłacane są stosownie do § 4 niniejszego rozporządzenia w wymiarze zmniejszonym, do wysokości całej diety. Ponadto zwraca się koszty przejazdu według zasad ustalonych w niniejszem rozporządzeniu.

W razie odbywania podróży służbowych w pierwszych dwóch tygodniach delegacji (odkomenderowania), za które w myśl § 4 niniejszego rozporządzenia należy się cała dieta, nie wlicza się do tego okresu czasu dni, przebytych w podróży służbowej.

Postanowienia, zawarte w poprzednich ustępach, nie mają zastosowania do podróży służbowych, które nie trwają dłużej niż sześć godzin.

§ 17.

Delegowanym (odkomenderowanym), przeniesionym następnie do miejscowości, do której ich uprzednio delegowano (odkomenderowano), przysługuje oprócz należności z § 2 punkt III zwrot kosztów przejazdu do miejscowości, w której mieli stały przydział służbowy i zpowrotem oraz diety w czasie tego przejazdu według zasad ustalonych dla podróży służbowych, o ile przejazd ten jest konieczny dla uregulowania spraw, wynikłych wskutek przeniesienia.

§ 18.

Do miejsca czynności komisyjnych należy zdążać bez żadnej przerwy i to bez względu na odległość.

Rozpoczętej komisji nie wolno przerywać inaczej, jak tylko z ważnych przyczyn, które muszą być szczegółowo uzasadnione.

Wyjazdy z miejsca komisyjnego na noclegi dopuszczalne są tylko wówczas, jeżeli w danej miejscowości nie można znaleźć noclegu, a okoliczność tę stwierdzi właściwy dla danej miejscowości magistrat względnie zarząd gminy.

Przy przejazdach kołowych odbywanych jednym ciągiem bez przerwy, należy odbyć co najmniej 40 km drogi w jednym dniu. Zresztą należy używać tylko takich środków komunikacyjnych, które nie powodując niepotrzebnej zwłoki w osiągnięciu celu podróży, połączone są z najmniejszemi kosztami dla Skarbu Państwa.

§ 19.

W razie przeniesienia z urzędu lub w drodze konkursu do innej miejscowości przyznaje się na pokrycie wszystkich wydatków, połączonych z przesiedleniem, ryczałt w wysokości:

samotnemu — 60% jednomiesięcznego, pobierającemu dodatek ekonomiczny — 60% dwumiesięcznego uposażenia. Za podstawę obliczenia ryczałtów przyjmuje się uposażenie w wymiarze dla samotnego (t. j. bez dodatku ekonomicznego), a w szczególności uposażenie, określone w art. art. 3 i 118 ustawy z dnia 9 października 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924) względnie w art. art. 4, 10, 12 i 25 ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 134, poz. 1107). Postanowienie powyższe dotyczy także wojskowych zawodwoych, pełniących służbę w Korpusie Ochrony Pogranicza, z tą różnicą, że za przeniesienia w obrębie bataljonów Korpusu Ochrony Pogranicza przyznaje się wojskowemu, pobierającemu dodatek ekonomiczny, ryczałt w wysokości 25% dwumiesięcznego uposażenia, zaś samotnemu zamiast ryczałtu przyznaje się tylko prawo przewozu urządzenia domowego służbowemi środkami lokomocji.

Ponadto zwraca się koszty przewozu urządzenia domowego kolejowemi pociągami towarowemi, względnie statkami towarowemi, udowodnione oryginalnemi listami przewozowemi. W razie użycia do przewozu pociągów towarowo-pośpiesznych lub przyśpieszonych względnie takichże statków, zwraca się udowodniony koszt przewozu tylko do wysokości kosztów, jakieby wynikły przy użyciu normalnych towarowych pociągów względnie statków.

Ryczałt powyższy wypłaca się przeniesionemu po jego zgłoszeniu się na nowem miejscu służbowem.

Przy przeniesieniu na prośbę nie przysługuje należytość określona niniejszym paragrafem, może jednak być przyznana w drodze wyjątku, w całości lub części według uznania właściwej władzy naczelnej.

§ 20.

Wszelkie rachunki diet i kosztów przejazdu z tytułu podróży służbowych, krótkotrwałych delegacyj (odkomenderowań) i przeniesień winny być przedstawiane w terminie 14 dni, liczonym od następnego dnia po odbyciu komisji, delegacji (odkomenderowania), względnie przeniesienia, rachunki zaś kosztów przewozu urządzenia domowego koleją lub statkiem (§ 19 ustęp drugi) — w terminie 14 dni, liczonym od następnego dnia po dokonaniu przewozu urządzenia domowego do miejscowości przeniesienia.

Rachunki delegacyj (odkomenderowań), trwających dłużej niż 30 dni, należy przedstawiać za każdy miesiąc kalendarzowy zdołu w terminie 8 pierwszych dni następnego miesiąca kalendarzowego. W takim samym terminie mogą być za zezwoleniem władzy naczelnej przedstawiane rachunki powtarzających się w ciągu miesiąca komisyj, o ile w tych wypadkach nie zastosowano przewidzianych w § 22 ryczałtów.

Przekroczenie bez dostatecznego usprawiedliwienia wyżej określonych terminów pociąga za sobą utratę prawa do diet i zwrotu kosztów, a w następstwie obowiązek zwrócenia Skarbowi Państwa całej zaliczki przyznanej na zasadzie § 21.

Każdy rachunek kosztów podróży służbowej musi być opatrzony klauzulą władzy, zarządzającej podróż lub przełożonej władzy służbowej, stwierdzającą konieczność odbycia podróży, należyte użycie czasu i środków komunikacyjnych, tudzież wykonanie zlecenia służbowego.

Przeciw odmowie przyznania zarachowanych kwot może być wniesione w ciągu 14 dni liczonych od następnego dnia po doręczeniu decyzji przedstawienie do władzy II instancji, względnie do władzy naczelnej, która rozstrzyga ostatecznie. Przedstawienie nie ma miejsca, o ile władzą, która odmówiła likwidacji rachunku, była władza naczelna.

§ 21.

Udającym się w podróż służbową przysługuje prawo do zaliczki, nieprzekraczającej przypuszczalnych kosztów podróży i należytych diet.

Postanowienie powyższe stosuje się również do należności z tytułu delegacji (odkomenderowania) i przeniesienia.

§ 22.

W wypadkach, w których podróże służbowe trwają przez dłuższy okres czasu lub stale się powtarzają, właściwa władza naczelna może przyznać za zgodą Ministra Skarbu zamiast kosztów przejazdu i diet ryczałt, który może być płatny góry wraz z uposażeniem miesięcznem.

Przy przerwach w wyjazdach służbowych, trwających z jakichkolwiek powodów dłużej niż 14 dni, nie należy się ryczałt za cały czas przerwy od dnia jej powstania.

§ 23.

Jeżeli cały urząd zostanie przeniesiony czasowo do innej miejscowości należy stosować § 2 punkt II niniejszego rozporządzenia.

§ 24.

Należności za odkomenderowanie przysługują również wojskowym zawodowym oddziałów zwartych, odkomenderowanym poza stały garnizon, zaś należności za przeniesienie przysługują tymże wojskowym zawodowym oddziałów zwartych przy stałej zmianie dyzlokacji.

Podróży i marszów w oddziałach zwartych oraz podróży i marszów, za które osoby wojskowe otrzymują specjalne dodatki, nie uważa się za podróże służbowe w rozumieniu niniejszego rozporządzenia.

§ 25.

Oficerom Korpusu Kontrolerów i tymże oficerom mianowanym generałami, przyznaje się dodatek do diet w wysokości:

generałom	25%
pułkownikom	35%
podpułkownikom i majorom . . .	45%

Dodatki te wypłaca się równocześnie z dietami.

§ 26.

Osoby, odbywające podróż służbową do Gdańska w charakterze kuriera dyplomatycznego otrzymują diety VIII grupy uposażenia.

§ 27.

Należności za podróże służbowe, delegacje i przeniesienia poza granicami Państwa normuje osobne rozporządzenie.

§ 28.

Do wyjaśnienia wątpliwości, powstałych przy stosowaniu niniejszego rozporządzenia, powołane jest Ministerstwo Skarbu.

§ 29.

Rozporządzenie niniejsze ma zastosowanie także do podróży służbowych, delegacyj (odkomenderowań) i przeniesień, odbywanych z kraju na obszar W. M. Gdańska i w obrębie tego obszaru z tą różnicą, że należności, wyrażone w złotych, przelicza się na guldeny gdańskie w stosunku 1 złoty równa się 1 guldenowi gdańskiemu oraz, że przez uposażenie, o którem mowa w § 19 rozumieć należy uposażenie krajowe, przeliczone na guldeny gdańskie w tym samym stosunku.

§ 30.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie tracą moc obowiązującą rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 lipca 1924 r. i z dnia 28 stycznia 1927 r. o należnościach za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia funkcjonarjuszów państwowych, sędziów i prokuratorów oraz wojskowych (Dz. U. R. P. z 1924 r. Nr. 72, poz. 703 i Dz. U. R. P. z 1927 r. Nr. 10, poz. 78).

10.

Poza wyżej wymienionemi ukazały się następujące rozporządzenia:

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. Kodeks Karny. (Dz. U. R. P. Nr. 60, poz. 571).

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. Prawo o wykroczeniach. (Dz. U. R. P. Nr. 60, poz. 572).

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. Przepisy wprowadzające Kodeks Karny i Prawo o wykroczeniach (Dz. U. R. P. Nr. 60, poz. 573).

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o monopolu spirytusowym, opodatkowaniu kwasu octowego i drożdży oraz sprzedaży napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. Nr. 63, poz. 586).

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 1932 r. o postępowaniu egzekucyjnem władz skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 580).

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 1932 r. o wyłączeniu niektórych rodzajów świadczeń pieniężnych z pod egzekucji urzędów skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 581).

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 8 lipca 1932 r. o hipotekach powiatowych w województwach wschodnich (Dz. U. R. P. Nr. 66, poz. 618).

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 30 lipca 1932 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o emisji złotych 7% obligacyj meljoracyjnych Państwowego Banku Rolnego oraz o długoterminowych pożyczkach amortyzacyjnych w tych obligacjach udzielonych (Dz. U. R. P. Nr. 70, poz. 638).

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 30 lipca 1932r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o emisji złotych 4½% listów zastawnych Państwowego Banku Rolnego serji 1-ej i o pożyczkach w tych listach udzielanych (Dz. U. R. P. Nr. 75, poz. 677).

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 3 sierpnia 1932 r. o zwalczaniu raka ziemniaczanego (Dz. U. R. P. Nr. 71, poz. 644).

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 4 sierpnia 1932 r. w sprawie zmiany w rozporządzeniu z dnia 10 lipca 1925 r. o wykonywaniu nadzoru państwowego na ogierami (Dz. U. R. P. Nr. 76, poz. 685).

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 23 lipca 1932 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych Spraw Zagranicznych, Spraw Wojskowych, Sprawiedliwości, Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, Rolnictwa i Reform Rolnych, Przemysłu i Handlu, Komunikacji, Pracy i Opieki Społecznej oraz Poczt i Telegrafów w sprawie sposobu ustalenia należności nieściągalnych oraz terminu przekazania urzędom skarbowym należności ściągalnych do dalszej egzekucji (Monitor Polski Nr. 169, poz. 199).

Instrukcja Ministrów: Skarbu, Spraw Wewnętrznych, Spraw Zagranicznych, Spraw Wojskowych, Sprawiedliwości, Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, Rolnictwa i Reform Rolnych, Przemysłu i Handlu,

Komunikacji, Pracy i Opieki Społecznej oraz Poczt i Telegrafów z dnia 23 lipca 1932 r. o stosowaniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 1932 r. o postępowaniu egzekucyjnem władz skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 580), wydane na podstawie § 127 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 1932 r. o postępowaniu egzekucyjnem władz skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 580) (Monitor Polski Nr. 169, poz. 200).

Obwieszczenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 24 czerwca 1932 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 555).

Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 6 sierpnia 1932 r. w sprawie uzupełnienia taryfy pocztowej (Dz. U. R. P. Nr. 70, poz. 641).

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 27 lipca 1932 r. Instrukcja dla powiatowych wydziałów hipotecznych w województwach wschodnich (Dz. U. R. P. Nr. 66, poz. 619).

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 5 sierpnia 1932 r. o trybie postępowania w sprawach wynikłych ze stosowania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 czerwca 1932 r. o ograniczeniu nadmiernych wynagrodzeń w przedsiębiorstwach. (Dz. U. R. P. Nr. 70, poz. 640).

11.

ZARZĄDZENIE MINISTERSTWA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

Nr. B. P. 1—1. II.32

z dnia 16 lipca 1932 r.

w sprawie skrótów nazw komórek organizacyjnych Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych.

W związku z podziałem organizacyjnym, ustalonym w Tymczasowym Regulaminie Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 12 lipca 1932 r. Nr. B. P. I—1/9/32, wprowadzam następujące skróty, jakiemi oznaczać będą poszczególne komórki organizacyjne Ministerstwa załatwianą przez nie korespondencję:

Departament ekonomiczny — Ek;
Wydział Polityki Gospodarczej — P.G.;

Wydział Polityki Rolnej — P.R.;
Departament produkcji rolnej i weterynarji—R.W.;
Wydział Organizacji Rolnictwa — O.R.;
Wydział Wytwórczości Roślinnej — R.;
Wydział Leśnictwa — L.;
Wydział Wytwórczości Zwierzęcej — Z.;
Wydział Chowu Koni — K.;
Wydział Weterynarji — W.;
Departament Urządzeń Rolnych — U.R.;
Wydział Scalenia i Regulacyj Rolnych — Sc.R.;
Wydział Parcelacji — P.;
Wydział Meljoracji i Budownictwa — M.
Wydział Pomiarów — T.;
Wydział Finansowy — F.;
Grupa Prawna — G.Pr.;
Biuro Głównej Komisji Ziemskiej — G.K.Z.;
Gabinet Ministra — G.M.;
Wydział Ogólny — Og.;
Sekretarjat Osobisty Ministra — S.O.M.;
Bibljoteka — Bibl.;
Kancelarja — Kanc.;
Intendentura — Int.;
Wydz. Budżetowo-Rachunkowy — Rach.;
Radca Prawny — R.Pr.;
Główny Inspektor Weterynarji — G.I.W.
Biuro Personalne — B.P.;
Biuro Wojskowe — Wojsk.

Ustalonemi powyżej skrótami nazw posługiwać się będzie również Biuro Informacyjno-Podawcze Ministerstwa przy rozdziale nadchodzącej korespondencji.

Kierownik Biura Personalnego: *Szymański*

12.

PISMO OKÓLNE MINISTERSTWA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

(Dyrekcja Naczelna Lasów Państwowych)

Nr. II — 4/75—H,

z dnia 12 lipca 1932 r.

w sprawie kredytowej sprzedaży drewna dla uczestników reformy rolnej i scalenia.

Nawiązując do pisma okólnego Nr. II—4/14—H z dnia 23 listopada 1931 r. w sprawie kredytowej sprze-

daży drewna dla uczestników reformy rolnej i scalenia, Dyrekcja Naczelna komunikuje, że osiągnięte zostało w ostatnich dniach ostateczne porozumienie z M-stwem Reform Rolnych i Państwowym Bankiem Rolnym w sprawie zorganizowania dostarczania drewna dla uczestników reformy rolnej i scalenia przez organa Administracji Lasów Państwowych.

Szczegółowy tryb postępowania przy udzielaniu pożyczek w budulcu dla parcelantów i scalających się oraz sposób przeprowadzania rozrachunków organów Administracji Lasów Państwowych z Funduszem Obrotowym Reformy Rolnej (za pośrednictwem Państwowego Banku Rolnego) ustalony został w instrukcji Ministra Reform Rolnych z dnia 21-go czerwca 1932 r., sporządzonej przy współudziale Dyrekcji Naczelnej L. P. Instrukcję tę, w której zawarte są m. i. również przepisy wykonawcze dla Dyrekcyj L. P. i Nadleśnictw, Dyrekcja Naczelna L. P. przesyła w załączeniu, w potrzebnej ilości egzemplarzy, w celu dokładnego zapoznania się Dyrekcji z zawartemi w niej postanowieniami i niezwłocznego rozesłania jej do zainteresowanych Nadleśnictw. Do instrukcji dołączone są wzory skryptów dłużnych ze wskazówkami co do ich wypełniania oraz wykazy zapotrzebowania i pokrycia drewna, sporządzone przez Dyrekcję Naczelną na podstawie danych, nadesłanych przez Dyrekcję.

Z uwagi na to, że dane, zawarte w wykazach mogą już nie być obecnie we wszystkich wypadkach aktualne z powodu prawdopodobnie zaszłych zmian w podanych przez Dyrekcje ilościach zapasu drewna, pożądanem byłoby, aby zainteresowane Nadleśnictwa weszły bezzwłocznie w bezpośredni kontakt z Powiatowymi Urzędami Ziemskimi, udzielając im informacyj o obecnym stanie zapasów, mogących służyć na pokrycie zapotrzebowania budulcowego uczestników reformy rolnej i scalenia.

Dyrekcja Naczelna nadmienia, że podane w wykazie ceny drewna, służą jako ceny orjentacyjne dla nabywców i Powiatowych Urzędów Ziemskich, należy natomiast w konkretnych wypadkach stosować ceny handlowe, w danem N-ctwie obowiązujące.

W uzupełnieniu par. 9 załączonej instrukcji należy polecić N-ctwom, aby skrypty dłużne wraz z odpowiednio sporządzonymi ich wykazami nadsyłane były przez

N-ctwa do Dyrekcyj w okresach miesięcznych, w terminie do dnia 5-go każdego miesiąca. Do dnia 10-go każdego miesiąca Dyrekcje winny przesyłać sporządzane przez siebie wykazy, zestawiane na podstawie wykazów N-ctw, wraz ze skryptami i decyzjami Powiatowych Urzędów Ziemskich — do właściwych terytorjalnie Oddziałów Państwowego Banku Rolnego.

W tym samym terminie odpisy wysłanych do Oddziałów Państwowego Banku Rolnego wykazów (oczywiście bez poszczególnych skryptów i decyzyj Powiatowych Urzędów Ziemskich) Dyrekcje winny nadsyłać do Dyrekcji Naczelnej, które to wykazy służyć będą za podstawę do obrachunków Dyrekcji Naczelnej Lasów Państwowych z Państwowym Bankiem Rolnym (Centralą) w Warszawie.

Ogólnemi sumami kwot wykazów za drewno, wydane w ub. miesiącu na r-ek Oddziału Państwowego Banku Rolnego Dyrekcje obciążać będą w księgach własnych R-ek Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych, z tytułu odsyłki nadwyżki dochodów.

Wzór miesięcznego wykazu drewna, wydanego dla uczestników reformy rolnej i scalenia — przy niniejszem załącza się.

Niezależnie od wykazów miesięcznych, przesyłanych do właściwych Dyrekcyj, N-ctwa winny, zgodnie z par. 14-ym Instrukcji, przesyłać odnośnym Powiatowym Urzędom Ziemskim wykazy, wydanego budulcu w okresach kwartalnych.

Równocześnie z wydaniem do N-ctw zarządzenia wydawania budulcu dla uczestników reformy rolnej i scalania zechce Dyrekcja sama, jak również przez podległe N-ctwa, powiadomić w porozumieniu z właściwymi Powiatowemi Urzędami Ziemskiemi jak najszerzej ludność miejscową o wydawaniu z lasów państwowych budulcu w charakterze pożyczki dla przenoszących się lub wnoszących budynki przy scalaniu, oraz dla nabywców samodzielnych gospodarstw rolnych przy parcelacji.

Dyrektor Lasów Państwowych: *Loret*

Otrzymują: D. L. P. w Warszawie, w Radomiu, w Białowieży, w Siedlcach, w Wilnie, we Lwowie w Łucku.

Załącznik do pisma okólnego M. R. i R. R. (Dyr. Nacz. L. P. Nr. II-4 (75) H z dn. 12 VII.1932 r.).

DYREKCJA LASÓW PAŃSTWOWYCH
w ....

Wykaz ilości i wartości drewna, wydanego w m-cu .... 193..... r. dla uczestników reformy rolnej i scalenia.

L. p.	Imię i nazwisko pożyczkobiorcy	Ilość wydanego drewna m³	Wartość		UWAGI
			Zł	gr	

INSTRUKCJA MINISTRA REFORM ROLNYCH

z dnia 21 czerwca 1932 r.

o przyznawaniu pomocy kredytowej w budulcu, przenoszącym lub wznoszącym budynki przy scaleniu oraz nabywcom samodzielnych gospodarstw przy parcelacji.

§ 1.

Na podstawie cz. 3 art. 20 ustawy z dn. 9 marca 1932 r. o Funduszu Obrotowym Reformy Rolnej (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 236) mogą być przyznawane pożyczki w budulcu z lasów państwowych:

a) uczestnikom scalenia na cele związane z przeniesieniem, wzniesieniem lub wykończeniem i remontem budynków mieszkalnych i gospodarczych przy scaleniu na nowych działkach, otrzymanych w wyniku scalenia;

b) nabywcom samodzielnych parcel na pobudowanie lub naprawę budynków mieszkalnych lub gospodarczych.

Uczestnicy scalenia uprawnieni do korzystania z pomocy kredytowej mogą otrzymywać te pożyczki po uprawomocnieniu się orzeczenia Okr. Kom. Ziemskiej, zatwierdzającego projekt scalenia.

Nabywcy samodzielnych parcel przy parcelacji rządowej, po otrzymaniu orzeczenia z art. 61 ustawy o wyk. ref. roln.; przy parcelacji prywatnej po zawarciu rejentalnych aktów kupna sprzedaży i ujawnieniu ich w hipotece.

§ 2.

Pożyczki w budulcu przyznają Powiatowe Urzędy Ziemskie z najbliższych Nadleśnictw i możliwie z najbliżej położonego od miejsca zabudowy obszaru leśnego, w granicach pozostających do dyspozycji Okręgowych Urzędów Ziemskich kontyngentów według zasad i trybu ustalonych w niniejszej instrukcji.

Powiatowe Urzędy Ziemskie rozpatrują złożone podania i kwalifikują je na podstawie własnych danych, opinji referatów budowlanych O. U. Z., informacyj petenta, oraz, biorąc pod uwagę dotychczasowe zadłużenie z funduszów Skarbu Państwa, jak również sytuację finansową petenta — wydają decyzję na pożyczki w budulcu (wzór . . .).

Podania nieletnich i niewłasnowolnych mogą być rozpatrywane dopiero po uprzedniem stwierdzeniu, że mają oni ustalonych sądownie prawnych zastępców i że prawni zastępcy są upoważnieni do zaciągania pożyczki złotych w złocie w odpowiedniej kwocie.

Wysokość pożyczki w budulcach nie może przekraczać sumy zł. 750 na jedno gospodarstwo, przy uwzględnieniu w stosunku do scalających się gospodarstw zasady, że łączna suma obciążeń danego gospodarstwa winna się mieścić w granicach 50% wartości gruntów każdego pożyczkobiorcy.

Osoby, które złożyły podania o pożyczki na zabudowę w Powiatowych Urzędach Ziemskich przed wejściem w życie niniejszej instrukcji. a którym do tego czasu nie zostały przyznane pożyczki w gotówce ze względu na brak odpowiednich kredytów, winny być powiadomione, że mogą im być przyznane pożyczki w budulcu.

§ 3.

Przyznana pożyczka w budulcu nie wyklucza zasadniczo możliwości przyznania pożyczki uzupełniającej

w gotówce, na podstawie obowiązujących przepisów przy tego rodzaju pożyczkach (obecnie obowiazuje w tym względzie „Tymczasowa Instrukcja" z dn. 8.VII. 1931 r.) i odwrotnie otrzymana pożyczka w gotówce może być również uzupełniona pożyczką w budulcu. Powyższe uzupełnienia mogą mieć jednak miejsce tylko w wypadkach, zasługujących na szczególne uwzględnienie.

§ 4.

Pożyczki w budulcu przyznawane będą dla scalających się do spłaty w ciągu lat 10, a dla nabywców samodzielnych parcel w ciągu lat 15.

Pożyczki przyznawane w budulcu, spłacane będą w równych amortyzacyjnych ratach rocznych, przyczem termin płatności pierwszej raty przypadnie na dzień 1 listopada po upływie jednego roku dla uczestników scalenia, a dla nabywców samodzielnych gospodarstw z parcelacji — po upływie 3 lat, od daty wydania przez Nadleśnictwo asygnaty na odbiór drewna.

§ 5.

Pożyczki w budulcu przyznaje Powiatowy Urząd Ziemski w złotych w złocie, określając w swej decyzji tylko sumę maksymalną na jaką może być wydany budulec. Nadleśnictwo zaś, przy wydawaniu asygnaty na odbiór drewna, pobiera od uprawnionego pożyczkobiorcy skrypt dłużny w złotych w złocie (wzór . . .) na sumę, na jaką została wydana asygnata, w każdym razie suma ta nie może przekroczyć kwoty wymienionej w decyzji P. U. Z.

Pożyczki te będą oprocentowane po 5% w stosunku rocznym wraz z dodatkiem administracyjnym na rzecz Państwowego Banku Rolnego.

§ 6.

Skrypt dłużny winien zawierać, oprócz podpisu samego pożyczkobiorcy, poręczenie dwóch osób odpowiedzialnych majątkowo, wymienionych w decyzji P. U. Z., względnie przy pożyczkach dla scalających, poręczenie to może być zastąpione solidarną poręką uczestników scalania, zainteresowanych w zabudowie. Poświadczenia podpisów będą dokonywane zgodnie ze wskazówkami, dotyczącemi wystawiania skryptów dłużnych i poręczeń (załącznik do skryptu dłużnego).

W skrypcie dłużnym winne być wyszczególnione wszystkie warunki, na jakich udzielona została pożyczka.

§ 7.

Decyzję (w 2 egzemplarzach) wraz z podaniem (podaniami) P. U. Z. przesyła do właściwego Nadleśnictwa, powiadamiając równocześnie odpowiedni oddział Państwowego Banku Rolnego. Okręgowy Urząd Ziemski — referat budowlany oraz zainteresowanego względnie zainteresowanych o przyznaniu pożyczki w budulcu, z zaznaczeniem, że winien (ni) się zgłosić do wyznaczonego Nadleśnictwa po odbiór asygnaty najdalej w ciągu 3 miesięcy od daty przyznania pożyczki: w wypadkach uzasadnionych termin ten może być przez Nadleśnictwo przedłużony.

§ 8.

Nadleśnictwo, po zgłoszeniu się zainteresowanego z „zawiadomieniem" P. U. Z. po odbiór przyznanego budulca, daje mu możność wyboru potrzebnego materjału.

Po ustaleniu ilości i jakości drewna oraz obliczeniu jego wartości (w każdym razie wartość drewna nie może przekraczać kwoty wymienionej w decyzji P. U. Z.), zainteresowany składa w Nadleśnictwie skrypt dłużny z 2 poręczeniami osób wskazanych w decyzji P. U. Z. (względnie z solidarną poręką), otrzymując wzamian asygnatę na odbiór drewna.

Do wyłącznej kompetencji Nadleśnictwa należy pobieranie od pożyczkobiorców skryptów dłużnych. Nadleśnictwa będą miały na uwadze jaknajlepsze zabezpieczenie należności Skarbu Państwa, tak, jak przy kredytowaniu drewna na rachunek Lasów Państwowych, oraz będą przestrzegały właściwego wystawienia skryptu dłużnego tak pod względem formalnym, jak również odpowiedzialności materjalnej poręczycieli. Jeżeli Nadleśnictwo, opierając się na informacjach lokalnych, które mogą być Powiatowemu Urzędowi Ziemskiemu nieznane, posiada informacje co do braku odpowiedzialności materjalnej wskazanych poręczycieli — może wówczas zwrócić się do Pow. Urz. Ziemskiego o zmianę odpowiednich poręczeń, ewentualnie ze wskazaniem innych.

§ 9.

Pobrane skrypty dłużne wraz z decyzjami Powiatowych Urzędów iZemskich, Nadleśnictwa przesyłają (w terminach ustalonych w instrukcji Dyr. Nacz. Lasów Państwowych) do właściwych Dyrekcyj Lasów Państwowych, które po sporządzeniu wykazu miesięcznego na wydany budulec — przesyłają te wykazy, załączając przytem skrypty dłużne i decyzje Powiatowych Urzędów Ziemskich, do właściwych (dla danych P. U. Z-skich) oddziałów Państwowego Banku Rolnego. Wykazy winny zawierać imię i nazwisko pożyczkobiorcy oraz sumę, na jaką został wydany budulec.

Oddziały Państwowego Banku Rolnego po sprawdzeniu ważności wystawienia skryptów dłużnych pod względem formalnym (zgodność z decyzją P. U. Z., właściwość podpisów i t. p.) obciążają konta pożyczkobiorców uznając równocześnie temi sumami rachunek Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej (część kredytowa).

Oddziały Państwowego Banku Rolnego w okresach kwartalnych przesyłają Instytucji Centralnej Państwowego Banku Rolnego (Centralna Księgowość) zestawienia miesięczne w sumach ogólnych, które zostały zaksięgowane w wyżej oznaczony sposób, celem uznania należnemi kwotami rachunku Dyrekcji Naczelnej Lasów Państwowych z równoczesnem obciążeniem temi kwotami rachunku Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej (część kredytowa).

§ 10.

Pożyczkami udzielonemi w budulcu, na warunkach wymienionych w skryptach dłużnych — administruje Państwowy Bank Rolny według zasad ustalonych w niniejszej instrukcji. W sprawach nieprzewidzianych instrukcją, jak: udzielanie ulg w spłacie należności, odraczanie terminów płatności rat, przedterminowe ściąganie należności i t. p., zastosowanie mają przepisy dotyczące pożyczek z części kredytowej Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej.

§ 11.

Udzielona pożyczka budulcu może być według uznania Powiatowego Urzędu Ziemskiego ściągnięta przed terminem jej płatności w następujących wypadkach:

a) jeżeli dłużnik odstąpi innemu asygnatę, uprawniającą do odbioru budulca, względnie odstąpi w części lub w całości otrzymany budulec;

b) jeżeli dłużnik nie zużyje otrzymanego budulca na cel wskazany przy udzielaniu go;

c) jeżeli dłużnik nie dopełni innych warunków zastrzeżonych w skrypcie dłużnym.

O swej decyzji, która jest ostateczna, zawiadamia Powiatowy Urząd Ziemski właściwy Oddział Państwowego Banku Rolnego, który wezwie dłużnika do spłaty całej pozostałej należytości w terminie miesięcznym od daty wezwania.

§ 12.

Dyrekcja Naczelna Lasów Państwowych przedstawia Ministerstwu Reform Rolnych wykazy według Nadleśnictw i powiatów, przeznaczonego do dyspozycji Urzędów Ziemskich drewna w stanie okrągłym lub obrobionym z zaznaczeniem bliższych danych co do miejsca jego odbioru i przybliżonej ceny.

§ 13,

Ministerstwo Reform Rolnych, na podstawie posiadanych materjałów z Dyrekcji Nacz. Lasów Państwowych odnośnie pozostawionego do dyspozycji Urzędów Ziemskich zapasu drewna, ustala kontyngent dla poszczególnych Okręgowych Urzędów Ziemskich, wyrażonych w kwotach do jakich mogą wydawać Powiatowe Urzędy Ziemskie decyzje na budulec. Podziały kontyngentu na Powiatowe Urzędy Ziemskie dokonywa Okręgowy Urząd Ziemski.

§ 14.

Nadleśnictwa w okresach kwartalnych przesyłają odnośnym Powiatowym Urzędom Ziemskim wykazy wydanego budulca, celem odnotowania w ewidencjach tych Urzędów — sumy i daty wydania.

§ 15.

Sprawozdania rachunkowe z akcji pomocy kredytowej w budulcu sporządza Państwowy Bank Rolny w okresach również kwartalnych i przesyła do wiadomości: Ministerstwu Reform Rolnych, Okręgowym Urzę-

dom Ziemskim i Dyrekcji Naczelnej Lasów Państwowych.

Minister: *Sew. Ludkiewicz*

(Załącznik do pisma okólnego M. R. i R. R. (Dyr. Nacz. Lasów Państwowych) Nr. II—4/75/H z dn. 12 lipca 1932 r.).

13.

PISMO OKÓLNE MINISTERSTWA ROLNICTWA

Nr. W. III. 9. A./12

z dnia 13 czerwca 1932 r.

w sprawie eksportu mięsa i jego przetworów do U. S. A.

W ślad za pismem Nr. W. III. 9. A/11 z dnia 3.VI. b. r. Ministerstwo przesyła ściśle zarachowane blankiety świadectw od Nr. . . . . do Nr. . . . . na przesyłki mięsa i przetworów mięsnych przeznaczonych do eksportu do U. S. A. z tem, że Urząd Wojewódzki będzie je wydawał odnośnym eksporterom przy każdej wysyłce mięsa lub produktów mięsnych do Ameryki, na podstawie świadectw weterynaryjnych wystawionych przez powiatowych lub przez Państwo upoważnionych lekarzy weterynaryjnych.

Świadectwa wystawione przez lekarzy weterynaryjnych winny być opatrzone uwagą: „dana przesyłka odpowiada wymaganiom amerykańskich przepisów weterynaryjnych, które są mi znane".

Świadectwa przesłane Urzędowi Wojewódzkiemu składają się z trzech części, z których pierwsza grzbietowa pozostaje przy bloku, część druga wraz z trzecią, stanowiącą właściwe świadectwo, po odpowiedniem wypełnieniu należy wydać eksporterowi. Po wyczerpaniu blankietów należy pozostałe grzbiety zwrócić Ministerstwu wraz z odnośnemi świadectwami, wystawionemi przez lekarzy weterynaryjnych, celem uzyskania nowych.

Ministerstwo zwraca uwagę, że przesyłki artykułów spożywczych, przeznaczonych do spożycia bez gotowania, winny odpowiadać oraz być zaopatrzone w świadectwa wedle artykułu 6-go punktu 5-go, rozporządzenia 27, amerykańskich przepisów weterynaryjnych (37 strona przesłanej broszury „Dozór weterynaryjny w Stanach Zjednoczonych A. P.").

Przesyłając powyższe, Ministerstwo powiadamia, że od 1 maja b. r. obowiązuje w Stanach Zjednoczonych

nowe rozporządzenie Sekretarza Rolnictwa (B. I. A. Nr. 334) regulujący import zwierząt i mięsa do U. S. A., pochodzących z krajów, w których panuje pomór bydła rogatego lub pryszczyca.

Na podstawie tego rozporządzenia **zakazany jest przywóz z Polski do Ameryki: bydła, świń, owiec lub innych zwierząt przeżuwających, świeżej-chłodzonej — lub mrożonej wołowiny, cielęciny, baraniny, mięsa jagniąt lub wieprzowiny.**

Ministerstwo wyjaśnia, że zakaz powyższy nie dotyczy mięsa przyrządzonego.

Ministerstwo prosi Pana Wojewodę o powiadomienie o powyższem podległych urzędów oraz sfer zainteresowanych.

Dyrektor Departamentu Wytwórczości
Zwierzęcej i Weterynarji: *Dr. Markowski*

Otrzymują:
wszyscy Panowie Wojewodowie
oraz Pan Komisarz Rządu m. st. Warszawy.

14.

PISMO OKÓLNE MINISTERSTWA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

Nr. W. III. 9. A./13

z dnia 29 lipca 1932 r.

w sprawie eksportu mięsa i jego przetworów do U. S. A

W ślad za pismem z dn. 13/VI.—b. r. Nr. W.III.9.A/12 Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych wyjaśnia, że w wypadkach wysyłania do Stanów Zjednoczonych A.P. konserw mięsnych (szynek w puszkach, gulaszu, bigosu, parówek i t. d.) winny być wystawiane jedynie świadectwa zatytułowane:

„Rzeczpospolita Polska. Ministerstwo Rolnictwa. Zagraniczne Urzędowe Świadectwo Badania Mięsa".

Przy wysyłce zaś produktów z mięsa wieprzowego, przyrządzonego do spożycia bez gotowania (kiełbasy suche, salami, szynki litewskie, i t. p.) przesyłki winny być zaopatrzone w świadectwo wymienione powyżej oraz dodatkowo w świadectwo przewidziane dla mięsa wieprzowego, zatytułowane „Rzeczpospolita Polska. Ministerstwo Rolnictwa. Urzędowe świadectwo badania

mięsa wieprzowego i produktów zawierających wieprzowinę".

w/z Dyrektora Departamentu p. o. Głównego Inspektora Weterynarji: *Dr. Kiszkiel*

Otrzymują: wszyscy pp. Wojewodowie oraz p. Komisarz Rządu m. st. Warszawy.

15.

PISMO OKÓLNE MINISTERSTWA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

(Nr. W. XI. 40/18)

z dnia 1 sierpnia 1932 r.

w sprawie zwalczania wścieklizny.

Zwalczanie wścieklizny w Polsce, jak również w całej Europie zachodniej, prowadzone jest na podstawie obwiązujących w poszczególnych Państwach przepisów, opracowanych w myśl Uchwał II-go Zjazdu Międzynarodowego Komitetu do Zwalczania Epizoocji.

Bez względu na to, że przepisy o zwalczaniu wścieklizny są we wszystkich krajach niemal identyczne, jednak wyniki walki z tą zarazą nie są jednakowe. Jak wynika z nadsyłanych przez poszczególne Państwa biuletynów rozpowszechnienie się wścieklizny w lipcu r. b. było następujące:

1) Polska	383	zagród	zapowietrz.
2) Rumunja	131	"	"
3) Węgry	37	"	"
4) Jugosławja	31	"	"
5) Niemcy	18	"	"
6) Czechosłowacja	13	"	"
7) Austrja	3	"	"

Dane powyższe wykazują, że Polska pod względem zwalczania wścieklizny zajmuje wśród wymienionych wyżej Państw miejsce ostatnie.

Stan ten nie może być nadal tolerowany, gdyż szerzenie się wścieklizny u zwierząt grozi stale niebezpieczeństwem dla ludzi, ponadto może wpływać ujemnie na rozwój naszego eksportu.

Polska może się poszczycić pomyślnemi wynikami w zlikwidowaniu księgosuszu, zarazy płucnej, zarazy stadniczej, a również w skutecznem zwalczaniu świerzbu, nosacizny koni, a ostatnio pryszczycy i musi zastoso-

wać wszelkie środki w celu zwalczania wścieklizny, która od szeregu lat szerzy się na terytorjum Państwa.

Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych, powołując się na zarządzenia swe z dnia 5/9. 1928 r. Nr. 5752-W. II. w sprawie przestrzegania Uchwał II Zjazdu Międzynarod. Komitetu Zwalcz. Epizoocji w sprawie zwalczania wścieklizny, prosi Pana Wojewodę o zarządzenie, aby przepisy o zwalczaniu wścieklizny były **jaknajsurowiej przestrzegane**, a zwłaszcza wynikające z art. 16 pkt. f i art. art. 70 i 71 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22/8. 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierz. (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673) i § 331 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9/1. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 167).

Jednocześnie Ministerstwo prosi o bliższe rozważenie sprawy skutecznego zwalczania wścieklizny i zakomunikowanie swych uwag, czem można objaśnić, że pod względem rozpowszechnienia się wścieklizny Polska wśród innych krajów Europy zajmuje wybitnie pierwsze miejsce, oraz, jakie należałoby zastosować środki w celu skutecznego zwalczenia tej zarazy.

Podsekretarz Stanu: *W. Karwacki*

Otrzymują: wszyscy p.p. Wojewodowie i p. Komisarz Rządu m. st. Warszawy.

Dział nieurzędowy.

KOMUNIKATY.

1. Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych zawiadamia, że stosownie do porozumienia się z Ministerstwem Skarbu opłaty stemplowe, pobierane przy poświadczaniu dowodów urodzenia źrebiąt, nie zostały podwyższone i nadal wynoszą 3 zł. od świadectwa.

2. Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych podaje do wiadomości, że pp. Hodowcy, życzący sobie otrzymać w dzierżawę ogiery czołowe na okres rozpłodowy 1933 r. winni składać ostemplowane podania do Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych w terminie do dn. 1-go października 1932 r.

3. Otwarcie nowego toru wyścigowego w Katowicach: Dnia 7 sierpnia b. r. nastąpiło poświęcenie i otwarcie nowego toru w Katowicach. Sezon katowicki

trwał od 7 sierpnia do 4 września r. b. i obejmował 12 dni wyścigowych.

KONFERENCJA W SPRAWIE TEGOROCZNEJ KLĘSKI RDZY.

W dniu 9 sierpnia odbyła się w Ministerstwie Rolnictwa i Reform Rolnych pod przewodnictwem P. Wiceministra W. Karwackiego narada w sprawie tegorocznej klęski rdzy. Wspomniana narada, w której wzięli udział przedstawiciele władz administracyjnych zainteresowanych instytucyj i organizacji społeczno-rolniczych oraz rzeczoznawcy w zakresie fitopatologji, miała na celu ustalenie na podstawie ostatnich informacji rozmiarów i intensywności klęski rdzy, ustalenie środków przeciwdziałania pojawieniu się rdzy w latach następnych oraz omówienie sposobów przyjścia z ewentualną pomocą ludności rolniczej szczególnie silnie poszkodowanej przez rdzę, w szczególności wyjaśnienie i omówienie sprawy zaopatrzenia rolników w ziarno do siewu.

Złożone na wstępie narady sprawozdania wyjaśniły, iż tegoroczną klęskę rdzy wywołała wyłącznie rdza źdźbłowa (Puccinia graminis). Poraziła ona silnie pszenice ozime — w mniejszym stosunkowo stopniu pszenice jare, a w małym stopniu owies, natomiast żyto i jęczmień naogół porażeniu nie uległy. Najsilniejsze porażenie rdzą pszenic ozimych miało miejsce w 6 województwach południowych, mianowicie: w kieleckiem, lubelskiem, krakowskiem, lwowskiem, tarnopolskiem i wołyńskiem. Silny pojaw rdzy wystąpił również w województwie śląskiem. W pozostałych województwach rdza nie wyrządziła znacznych strat, jakkolwiek poszczególne powiaty zostały również bardzo silnie nią dotknięte, np. powiaty radomskowski i rohatyński.

Stopień porażenia rdzą poszczególnych zasiewów jest we wszystkich województwach bardzo różny. W niektórych gospodarstwach zniżka plonów jest tak znaczna, iż rolnicy zrezygnują z omłotów pszenicy ozimej. Porażeniu uległy wszystkie uprawiane odmiany pszenic ozimych. Naogół więcej ucierpiały odmiany „gołki", a w mniejszym stopniu „ostki", lecz wyraźnych różnic w odporności odmian nie dostrzeżono. Ujawnił się natomiast wpływ pory siewów, wilgotności pól i nawożenia, mianowicie mniej porażone zostały pszenice wcześniej

siane, położone na bardziej suchych gruntach oraz mniej nawożone azotem.

Wobec tego, że najsilniejsze wystąpienie rdzy miało miejsce w okręgach silnie rozwiniętej uprawy pszenic — zniżka zbioru pszenicy spowodowana przez rdzę jest znaczna. Na szczęście rdza oszczędziła zachodni i północny okręgi uprawy pszenic, jak woj. poznańskie, pomorskie i zachodnia część woj. warszawskiego.

Zmniejszony zbiór pszenicy nie powinien jednak spowodować trudności aprowizacyjnych dla kraju, gdyż, jak stwierdzono na naradzie, niedobór pszenicy będzie skompensowany dobremi naogół urodzajami żyta. Tak samo nie będzie naogół braku nasion pszenicy, potrzebnych dla dokonania następnych zasiewów.

Klęska rdzy prócz obniżenia zbiorów, spowodowała jakościowo obniżenie wartości ziarna i zmniejszenie jego wagi. Z tego względu konieczne będzie jaknajszybsze ustalenie przez giełdy zbożowe nowych standartów pszenic z tegorocznych omłotów.

Wyjaśnienia, złożone podczas narady przez przedstawicieli instytucji badawczo-naukowych, wskazały, iż klęskowe wystąpienie rdzy w roku bieżącym przypisać należy wyłącznie warunkom klimatycznym. Silne porażenie tegoroczne nie stwarza specjalnego niebezpieczeństwa powtórzenia się klęski rdzy w latach następnych, gdyż to zależeć będzie przedewszystkiem od przebiegu pogody. Wskazane jest jednak przedsięwzięcie pewnych środków zapobiegających rdzy, a mianowicie:

1) wskazane jest możliwie najwcześniejsze dokonanie zasiewów; siew powinien być rzędowy i dość rzadki. Jest to potrzebne dla przyspieszenia dojrzewania pszenicy i równomierności wzrostu, a także dla przewiewności łanów;

2) należy unikać nadmiernego nawożenia azotowego pod pszenicę, jak np. sianie na oborniku, na nawozach zielonych lub na zbyt wysokich dawkach sztucznych nawozów azotowych, gdyż powoduje to przedłużenie okresu wegetacji. O ile jednak rośliny są zbyt słabe, to wzmocnienie ich nawozami azotowemi jest wskazane. Silniejsze nawożenie innemi nawozami częściowo zabezpiecza pszenicę przed rdzą;

3) silnie zarażoną słomę należy możliwie szybko zużyć na ściółkę, natomiast na paszę mniej się ona nadaje, gdyż posiada mniejszą wartość pokarmową, a nadto

w pewnych wypadkach nie jest wykluczone szkodliwe jej działanie dla zwierzat, które i tak zwykle niechętnie zarażoną słomę spożywają. W każdym razie należy unikać młocki pszenic dotkniętych rdzą, jak i przewożenia słomy czy plew porażonych, wiosną, aby uniknąć rozsiewania letnich zarodków rdzy po okresie mrozów, które z reguły w naszym klimacie niszczą ich siłę żywotną;

4) najważniejszym środkiem przeciwdziałania rdzy jest niszczenie berberysu, który jest głównym przenosicielem zarazy rdzy, umożliwiającym jej przetrwanie okresu zimowego.

W najważniejszej i najaktualniejszej dla rolnictwa sprawie możności użycia do siewu ziarna z pól zarażonych, zebrani na naradzie rzeczoznawcy ustalili, że używanie do siewu ziarna, pochodzącego z roślin porażonych rdzą, nie przedstawia niebezpieczeństwa zawleczenia rdzy na następne zasiewy, wymaga natomiast uprzedniego sprawdzenia ich siły kiełkowania, gdyż rdza przy silnem porażeniu mogła spowodować niedostateczne wykształcenie się ziarn i przez to zmniejszyć ich zdolność kiełkowania. Naogół jednak podkreślić należy, że bezpośrednio rdza nie odbija się ujemnie na zdolności kiełkowania nasion, a raczej przeciwnie — wzmacnia ją.

Zwalczanie rdzy na pszenicach przez stosowanie do siewu odmian odpornych na rdzę, jak wyjaśniono na naradzie, jest praktycznie niewykonalne, gdyż odmian zupełnie odpornych niema, a przytem większa odporność poszczególnych odmian idzie zwykle w parze z mniejszą ich plennością. W każdym razie pszenice wywodzące się z odmian krajowych są naogół odporniejsze. Stacje doświadczalne zebrały dużo cennego miarodajnego materjału, dotyczącego odporności poszczególnych odmian na rdzę — i do stacji tych winni się rolnicy zwracać po bliższe informacje w tym zakresie.

Przy omawianiu sprawy pomocy dla rolników dotkniętych klęską rdzy, obecni na naradzie przedstawiciele praktycznego rolnictwa wysunęli jako najważniejszy postulat udzielenie rolnictwu ulg w płatności długo i krótko-terminowych pożyczek, a w wyjątkowych wypadkach także przyznanie ulg podatkowych. Dla stwierdzenia faktycznego stanu strat narada wypowiedziała się za przeprowadzeniem ściślejszej ich rejestracji, która ma być powierzona wojewódzkim i powiatowym Komitetom Finansowo-Rolnym.

Warunki prenumeraty podane zostaną w Nr. 2 Dz. Urz. M. R. i R. R.

WYDAWNICTWA MINISTERSTWA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH.

1.	**Biedrzycki St., inż. prof.** Maszyny i narzędzia rolnicze w mniejszem gospodarstwie rolnem, s. 127	0.60
2.	Białowieża, s. 140	3.—
3.	**Garbowski L., dr.** Ocena nasion u nas i zagranicą, s. 125	1.—
4.	Instrukcja techniczna dla państwowych stadnin koni i źrebięciarni, s. 48	1.20
5.	**Mikułowski-Pomorski J., prof.** Reforma Agrarna w Rosji w r. 1917, s. 51	0.50
6.	**Mikułowski-Pomorski J., prof.** Uprawa roli i roślin, s. 440	3.—
7.	**Moczarski Z., prof. dr.** Hodowla zwierząt w trzech tomach	27.—
8.	**Moczarski Z., prof. dr.** Chów koni, s. 208	9.—
9.	Niemieckie zamierzenia kolonizacyjne w Polsce w r. 1919, s. 194	1.50
10.	**Rose A.** Bilans handlowy ziem b. zaboru Pruskiego, s. 697	1.—
11.	**Różycki K., prof.** Projekt państwowej organizaji hodowli bydła, s. 127	1.—
12.	Rocznik Państwowej rady rolniczej, tom I, s. 153 . .	11.50
13.	Stosunki rolnicze Rzeczypospolitej Polskiej. Praca zbiorowa, s. 304	6.—
14.	Stan sanitarny rzeźni w państwie Polskiem, s. 120 . .	31.50
15.	**Bac Stanisław.** Osiedla na torfowiskach, s. 109 . . .	3.20
16.	Dwadzieścia lat kolonizacji niemieckiej w b. zaborze pruskim, s. 220	8.—
17.	Instrukcja techniczna do wykonywania robót mierniczych	20.—
18.	**Ludkiewicz Zd., prof.** Stosunki agrarne Rz. Polskiej, s. 206	12.50
19.	**Miklaszewski Sław.** Mapa gleb Polski (skala 1:1.500.000)	3.—
20.	**Rose A., dr.** Reformy rolne w Europie środkowej po wojnie światowej, s. 273	7.—
21.	**Rosłoniec St., dr.** Samorzutne scalanie gruntów wśród mazowieckiej i podlaskiej szlachty zagonowej, s. 339 . .	16.—
22.	**Staniewicz W. prof. dr.** O program agrarny w Polsce i jego wykonanie, s. 240	10.—
23.	**Staniewicz W. prof. dr.** Przebudowa ustroju rolnego w Polsce, s. 78	6.—
24.	**Stempowski St.** Materjały do bibljografji polityki agrarnej, s. 60	2.75
25.	**Sukiennicki W.** Pruska polityka kolonizacyjna, s. 237 .	5.40
26.	**Szafran Fr. dr.** Działalność władz ziemskich a hipoteka i kataster, s. 379	7.—
27.	**Weryha A.** Zastosowanie ubezpieczeń na życie do zagadnienia nadmiernego podziału gruntów, s. 68 . .	2.80

NrNr. 1—14. Skład główny w Księgarni Rolniczej, Mazowiecka 10.
NrNr. 15—27. Skład główny w Księgarni Gebethnera i Wolffa, Zgoda 12.

Drukarnia Państwowa Nr. 61402. 4.X.32. 2000.